

ALANKOMAIDEN TUHO

HYVÄUSKOISTEN HÖLMÖJEN MAA

Mohammed Rasool

Sisällysluettelo

Taustaksi.....	3
Esipuhe.....	3
Johdanto.....	3
Varhaiset vuoteni.....	4
Valtiosta toiseen.....	6
Törmäys.....	6
Tutustuminen hyväuskoisiin hölmöihin.....	7
Kykloopit jahtaavat unelmaa.....	8
Varo syrjintää.....	9
Ovatko hollantilaiset kuivakiskoisia?.....	11
Ole, me olemme mestareita	13
Petollinen ulkokuori.....	14
Erilaisia sisältöjä.....	15
Tunnetko Koraaenin?.....	15
Vaippojen vaihtoa.....	18
Evoluutio.....	18
Kynnyksiä ja rajoituksia.....	19
Salmanilliset säkeet.....	20
Loistava suhde.....	22
Munausten erityisasiantuntijat.....	22
Vierailu väittämien vesiputoukselle.....	23
Muutoksen olosuhteet.....	25
Integraatio: surulliseksi tekevä satu.....	27
Tässä lepää Alankomaat.....	28
Pakolaiset.....	29
Kansa = johtaja, kansa = kansakunta.....	30
Sitä niittää mitä kylvää.....	31
Kulttuurin tuhoaminen.....	32
Tämänhetkinen tulevaisuus.....	33
Mahdotonta eilen – normaalia tänään.....	34
Rottia nurkissa.....	35
Ja kuinka.....	36
Venäläistä rulettia.....	37
Tuhon kurssi.....	38
Viimeinen parannuskeino.....	40
Loppu huonosti, kaikki huonosti.....	41

Taustaksi

Pakistanilainen kabareetaiteilija Zoka F tuomittiin joulukuun 16, 1992 2000 guldenin sakkoihin. Hollantilainen tuomioistuimen päätöksen mukaan hänen salanimellä Mohammed Rasoel julkaisemansa kirja "De Ondergang van Nederland" oli rasistinen pamfletti, joka oli kirjoitettu ainoana tarkoituksenaan lietsoa vihaa. Massiivinen ja julkinen poliittisen korrektiuden näytös seurasi tuomiota. Sen aikana kirja vedettiin pois Hollannin kirjakauppojen hyllyiltä ja se unohdettiin pian kokonaan.

Esipuhe

Poliittisten ja sosiaalisten olojen käytyä hänelle kuumiksi muslimitaustainen kirjailija pakeni islamilaisesta kotimaastaan ja matkusteli sen jälkeen joitakin vuosia ennen kuin löysi turvapaikan Euroopasta. Koska hän oli tavallaan elänyt kaksi elämää, joista toisen Alankomaissa, hän pystyi tarkkailemaan hollantilaisia, heidän ihastuttavaa käytöstään, harhautunutta optimismiaan ja vääränlaista haluaan vastuullisuuteen näkökulmasta, jota hollantilaiset itse eivät huomaa.

Kirjoittaja väittää, että elleivät hollantilaiset muuta politiikkansa muslimien suhteen ja muuta kurssiaan selkeästi toiseen suuntaan, Alankomaat joutuu islamilaisen kulttuurin alistamaksi. Kun pahin toteutuu, hollantilaiset voivat vain myöntää, että he kirjaimellisesti antoivat pienen maansa pois. Hän valaisee aihetta eri näkökulmista ja osoittaa selkein esimerkein, kuinka nyt kaukaiselta spekulatiolta vaikuttava skenaarior on oikeastaan muuttumassa todellisuudeksi jo lähitulevaisuudessa.

Kirja sisältää viitteitä ihmiskunnan kehityksestä, väitteitä syrjinnän laaduista, hollantilaisten hyväuskoisuudesta ja yksityiskohtaisia esityksiä muslimien mielenlaadusta. Sitä valaistaan otteilla koraanista, esimerkiksi; "Tappakaa ne, jotka ovat teitä vastaan.". Tämän kirjan lukeneet eivät voi olla ajattelemaan asemaansa yhteiskunnassa suhteessa muslimeihin. He myös näkevät itsensä peilistä uudella tavalla: kirjoittajan silmin. Kirjoittaja, ehkäpä siksi, että kirjoittaa oikeastaan itseään vastaan, voidaan nähdä todella puolueettomana.

Sivuhuomautuksena todettakoon vielä, että kirjoittaja salaa todellisen identiteettinsä ja kotipaikkansa, koska ei halua tehdä samaa virhettä kuin kirjailija Salman Rushdie.

Johdanto

Tietoni kansojen käyttäytymisestä ja ihmisryhmien välisistä eroista eivät johdu ainoastaan parinkymmenen vuoden kiinnostuksesta ja vierailusta yhtä monessa maassa, vaan niistä voi kiittää myös erästä apinaa, joka minulla aiemmin oli. Se oli seuralainen, joka opetti minulle, että kaikki asiat eivät kaipa vaikeita selityksiä. Kunnan kaveri, joka peilin kohdattuaan innostui ensin uudesta apinasta ja katseli peilin taakse löytääkseen sen, kykenemättä ymmärtämään kuinka tyhjiä peilit oikeasti ovat. Mitä tulee esipuheessa mainittuun kirjan näkökulmaan; vaikka minulle on todennäköisesti etua siitä, että en ole itse hollantilainen, minulla on voimistuva tunne, että kirja kuvaa vain ja ainoastaan sitä, mitä monet sorretut ja hiljennetyt hollantilaiset itse ajattelevat. Minun on myös todettava, että minulla ei täysin riippumattomana henkilönä ole mitään siteitä Alankomaihin, islamiin tai minkäänlaisen muuhunkaan organisaatioon.

Kirja tulee antamaan vaikutelman, että yleistän jatkuvasti ja mahdollisesti myös vaikutelman, että olen itse täysin vakuuttunut olevani oikeassa. Kirja on kuitenkin sen laatuinen, että välttääkseni monotonista, toistavaa selittelyä yleistän reilusti jotkut "heiksi" tarkoittamatta tietenkään joka ainoaa ryhmän jäsentä ja esitän jyrkkiä, selkeitä mielipiteitä kuvittelematta olevani ehdottoman oikeassa. Voi vaikuttaa hassulta, että kirjoitan omaa ryhmääni vastaan, mutta ei se niin outoa ole. Onhan niinkin, että jos hallitus päättää rakentaa junaradan suoraan Woensdrechtin läpi, niin kyläläisten protestointi on täysin odotettua, mutta todella puolueetonta olisi, jos rataa rakentamaan valittu urakoitsija esittäisi vastalauseensa.

Varhaiset vuoteni

Synnyin tavallisista muslimivanhemmista tavalliseen muslimikansakuntaan elääkseni elämäni ja tehdäkseni asioita, jotka eivät olisi epätavallisia kenellekään islamin keskelle eksyneelle satunnaiselle puolisokealle. Siis samanlaistapotkimista, kirkumista ja uhittelemista kuin muillakin muslimeilla. Vajosin polvilleni lausumaan rukouksia, joissa oli välillä sellaisiakin sanoja jotka ymmärsin. Otin osaa erilaisiin toimiin, kuten erään vuohen teurastukseen. Leikkasin sen kurkkua auki hitaasti vanhempieni pitäessä sitä maata vasten, ja siten estäen sen rimpuilua. Siskoni oli kotona ainoa minua nuorempi, liian nuori ollakseen avuksi. Minä tunsin jo hyvin säälimättömyyden periaatteet. Hän kysyi minulta voisiko mennä ulos, minkä välitin seuraavalle ja asia meni ylöspäin aina vanhimmalle veljelleni, joka oli 25 vuotta vanha, ja joka kysyi asiaa isältäni.

Ollessani 12 vuotta, vanha isäni osti minulle He-Manin. Se oli ilmanpaineella toimiva ase, jota olin kauan toivonut. Lähdin heti harjoittelemaan. Kuljin ympäröivien kylien kautta ja muut lapset kulkivat kanssani. Sen jälkeen palasin kotiin mukanaan isot pinot varpusia, variksia, oravia ja liskoja köydellä kiinnitettynä polkupyöräni perään. Pyssyni oli parempi kuin ystäväilläni, mutta ei tarpeeksi vahva tappamaan kissoja ja koiria. Kissan sai kuitenkin hyppäämään äkkinäisesti korkealle ilmaan ja koiran ulvaisemaan tuskasta, nauraen katselevan naapuruston suureksi iloksi. Kotona sain kehuja tarkkuudesta isältä, mutta en äidiltä, joka löi minua ympäri korvia, koska olin liannut vaatteeni. Hänen ei olisi pitänyt olla niin tiukka, koska meillä oli palveluksessamme pyykinpesijä, eikä hänkään saanut kepeistä joka kerta, kun vaatteet olivat jääneet huonosti pestyiksi.

Koulussa rystysiini rikottiin muutama keppi ja kotona rikottiin vielä useampi. Eräänä päivänä isäni sai minut kiinni tupakoinnista ja päätti rangaista minua niin kovaa, että palkkasi asialle erikoispiiskurin. Toisaalta mitäpä minulla oli valittamista? En sentään huutanut niin kovaa, että neljän talon päässä asunut poika olisi kuullut huutoni, kuten itse olin kuullut hänen huutonsa silloin, kun hän oli jäänyt kiinni lihan pihistämisestä pannulta. Kärsin myös vähemmän kuin englantia mumiseva kristitty, jonka lapset havaitsivat niin hauskaksi, että heittelivät häntä kivillä minne tahansa hän menikin. Hän vuosi verta jatkuvasti, minä en. Toisaalta hän oli yksi niistä monista poikkeuksista, jollaisia olivat rammat, idiootit ja sokeat, joita ei niitäkään säästetty. Paikalliset viranomaiset, joiden tehtävänä oli huolehtia villikoirista, eivät tarvinneet kiviä. Pitkävartisilla rautakoukuilla varustautuneena he ympäröivät kulkukoiran. Joku hiipi sen taakse ja iski koukun sen lonkkaan nopealla liikkeellä. Vinkuva koira oli huvittava näky. Se ihmetteli mitä se oli tehnyt väärin saadakseen sellaisen kohtalon. He menivät jonnekin missä voisivat lopettaa koiran elämän. Koirat, jotka olivat syventyneitä yhdyntään, saivat harvoin hoidettua hommaansa loppuun. Siitä pitivät huolen naapuruston miehet, naiset ja lapset, jotka kokivat näyn niin vastenmieliseksi, että yksinkertaisesti murskasivat koirien kallot kepeillä. Kuinka paljon myötätuntoa voi valittava koira odottaa ihmisiltä, joiden oma elämä on pelkkää valitusta?

Eräänä sunnuntaisena iltapäivänä, jos oikein muistan, istuin pikkusiskoni ja äitini välissä ympärillämme kolmesataa ihmistä, jotka myös istuivat, ja he kaikki itkivät. Äitinsä ainoa lapsi oli kuollut liikenneonnettomuudessa, jota todistivat vielä useammat itkevät ihmiset kaupungin

kolmessakymmenessä muussa elokuvateatterissa. Samaan aikaan kaupunkien välinen juna oli lähdössä eikä sielläkään ollut pulaa kyynelistä, kaikki asemalla olleet itkivät. Eikä ihme, sillä rakkaat olivat lähdössä pois, joskus jopa niinkin pitkäksi ajaksi kuin kolmeksi kuukaudeksi. Yhtä varmasti kuin junat liikkuvat, oli teitä ja autoja. Olin kymmenen, kun opettelini ajamaan polkupyörällä. Saavutin hyvän nopeuden mutkassa, menetin otteen ohjaustangosta ja törmäsin jalankulkijaan, jolloin me molemmat kaaduin. Verenvuotoni oli varmaankin syy, joka sai hänet lopettamaan jo parin iskun jälkeen. Eikä tuo ollutkaan mitään verrattuna autokolareihin, jotka aiheuttivat enemmän kiistoja kuskien kesken kuin murtuneita luita. Ainoat suuria vahinkoja aiheuttavat kolarit tapahtuivat bussien välissä kapeilla, pölyisillä teillä, kummankin kuskin ollessa liian itsepäinen väistääkseen ensin syrjään. Kerran erällä määränpäähänsä päässeellä bussilla saapui serkkumme vierailulle lomansa ajaksi. Hänellä oli okkulttisia kykyjä, ainakin hän väitti niin. Joskus hän joutui riivaajien valtaan, jolloin hän meni sekaisin ja alkoi kouristella oudosti.

Vain muutaman päivän kuluttua olimmekin siinä pisteessä, ja näimme hänen kierivän piikkipensaassa ja vuotavan verta. Viikkoa myöhemmin siskoamme uhkasi sama henki, ja se aikoi riivata hänen sieluansa serkkumme sielun sijaan. Niin serkkumme ainakin sanoi ja pyysi meitä rukoilemaan vartioidessaan siskoa, vartioiden samalla kaikkia ovia. Sinä yönä hän yritti maata siskon, mikä olikin hänen lomansa loppu. Oma lomanikin loppui kerran kesken ja melkein ikuisiksi ajoiksi. Kävelin erällä kujalla kengät jalassa tajuamatta olevani moskeijassa. Suuri käsi tarttui kaulukseeni ja ennen kuin ymmärsin mitä oli tapahtumassa, minua piteli kolmekymmentä miestä puun alla, yhden ollessa hakemassa köyttä, johon minut hirtettäisiin. Onneksi eräs rikas ystävä sattui kulkemaan ohi ja vaati, että heidän oli päästettävä minut, sillä muuten hän uhkasi lähettää poliisit polttamaan heidän talonsa. Niin kului taas yksi päivä.

Selvittyäni tuosta, melkein kuumuudesta pyörtyneenä, menin paikkaan, jonne ihmiset saapuivat ruokkimaan pyhää krokotiilia saaden siten syntinsä anteeksi. Olin saapunut paikalle jo päivää aikaisemmin, mutta poliisi oli pidättänyt minut luvattoman dokumentin, eli maan tiekartaston, hallussapidosta. Joka tapauksessa jokainen pisti vuorollaan palan lihaa krokotiilin kitaan, jota paikan vartija piti levällään. Minulle kerrottiin, että aiemmin krokotiileja oli ollut kaksi. Yleensä ne eivät olleet nälkäisiä, joten liha täytyi tunkea alas krokotiilin kurkusta keppiä käyttäen. Siksi toinen oli kadonnut. Kuollut krokotiili oli luonnollisesti harvinaisempi kuin kaikki kuolleet muulit, koirat, kissat ja satunnaiset vauvat, joita mätäni slummeissa. Mutta aina tuoreena ja valmiina oli kykymme valehdella. Koulussa, kotona tai kaduilla, kaikkialla valhe oli aina päivittäisen elomme perusta. Jos meiltä kysyttiin kulkusuuntaa, nimeä, millaista työtä isämme tekivät, kuinka paljon maksoimme jostakin, tulimme mahdollisesti bussilla, olimmeko nälkäisiä, jopa lääkärin kysyessä mikä paikka oli kipeä, niin jokaiseen kysymykseen keksimme jonkin sopivan valheen. Emme ainoastaan siksi, että valheesta oli tullut toinen luontomme ja usein itsekkin uskoimme valheemme edes tajuamatta niitä sellaisiksi, vaan myös siksi, että pelkasimme maineemme menetystä. Hävitimme pikaisesti sukulaisemme, koska käytimme heidän kuolemiaan tekosyinä myöhästymisiimme. Jälkeenpäin kuolleet sukulaiset kuitenkin ylistivät valehtelemisen taitojen nerokkuuttamme.

Ainoa kerta, kun valheitamme ei arvostettu, olivat ne hetket, kun koulujen kokeiden tulokset saatiin ja niistä piti keskustella. Huonot arvosanat lupailivat kovia käsiä, kenkiä ja keppejä. Niihinkin oli kyllä keinonsa, joista yhtä yksi veljistäni käytti menestyksekkäästi; hän lahjoi itsensä viiden kouluvuoden läpi, läpäisemättä kertaakaan aidosti luokkaansa. No joo, lahjonta ja fiksuus olivat oikeastaan sama asia. Ainoastaan täydellinen kaheli olisi jättänyt poliisiin lahjomatta, koska sillä vältti vankilan pikkurahalla. Rikkaat ihmiset eivät näihin tilanteisiin joutuneetkaan. Poliisilla, joka olisi pysäyttänyt rikkaan vaikkapa ylinopeuden ajamisesta, oli vain kolme vaihtoehtoa; vaipua polvilleen ja pyytää anteeksi, menettää työnsä tai menettää nenänsä. Eurooppalaisten turistien ei tarvinnut olla rikkaita nauttiakseen ylimääräisestä statusarvosta. Hyväuskoisuutensa ansiosta he muodostivat meille helpon kohteen. Yksi temppumme oli lähestyä heitä ja kehottaa heitä pitämään tarkka huoli tavaroistaan. Sillä lailla saimme ylimääräistä luottamusta ja ensimmäisen tilaisuutemme tullen turisti sai heittää hyvästit matkatavaroilleen. Mutta nuo olivat vain kepposia. Isoimmat kalat poliisit poimivat itse. Heillä oli tapana laittaa hassista turistien matkatavaroihin, jos

kyseessä oli pari, ja laittaa mies lukkojen taakse, kunnes nainen vapautti hänet olemalla - tavalliseen tapaan - yhteistyöhaluinen juttua hoitavan konstaapelin kanssa.

Turistien joukkoon kuului myös hippejä, joita matkaili lähi-idässä kuusikymmenluvulla. He toivat mukanaan uusia sanoja ja uutta tapaa ajatella. "Rauha", "Kukkaisvalta", "Rakkaus", "Hyvät vibat", "Boikottia pommille", "Rakastele, älä sodi", "Ei tarvitse taistella ollakseen mies", ja niin edelleen...Emme olleet koskaan kuulleet tuollaista aiemmin. Ja vaikka nuo pysyivätkin tyhjinä sanoina noina aikoina, niin ne auttoivat minua tajuamaan, että pelottavan maailmamme, jossa olin koko ikäni elänyt, ulkopuolella oli toisenlainen maailma. Noina päivinä jätinkin maani etsiäkseni merkityksellisempää maailmaa. Isäni ja minä olimme alkaneet menettää vaikutusvaltaisia ystäviämme, koska olin tehnyt virheen liikkumalla polkupyörien korjaajan ja suutarin seurassa, jotka köyhyytensä vuoksi kuuluivat alempaan luokkaan. Aikani häipyä oli siis tullut.

Valtiosta toiseen

Jätettyäni perheeni, ystäväni ja omaisuuteni taakseni ylitin täynnä toivoa ensimmäisen rajan naapurimaahan. Tapasin siellä kuitenkin ihmisiä, jotka tuskin lainkaan erosivat kotiseutuni ihmisistä uskonnoltaan ja melenlaadultaan. Ja niin pettymyksekseni jatkui maasta toiseen, kunnes aloin jo ihmetellä oliko siinä nyt sitten kaikki mitä oli olemassa. Mielenkiinnosta ulkopuolista maailmaa kohtaan matkustin teitä pitkin, joka merkitsi yöpymistä sadoissa eri kylissä ja toi mukanaan mitä kummallisempia kokemuksia.

Matka kesti kauan. Oli kulunut jo vuosi, eikä mitään merkkiä luvatussa maasta ollut näkyvässä. Kompassia vilkuillen pidin suunnan luoteessa ja saavuin lopulta ensimmäisen Euroopan valtion rajalle, Tuo valtio oli Kreikka ja oli jälleen pettymys tavata ihmisiä, joiden huumorintaju tuntui vaihtelevan kiroilun ja matkatavaroiden perässä juoksemisen välillä. Sieltä lähdettyäni matkustin Eurooppaa ristiin rastiin olematta kovinkaan vaikuttunut näkemästäni. "Sinun on mentävä Amsterdamiin" minulle sanottiin usein, varsinkin Istanbulissa, ja eräänä päivänä sitten löysinkin itseni sieltä.

Se oli ainoa kaupunki, josta minun ei haluttu samantien häipyvän, vaikka olinkin peloissani ja piileskelin poliisia. Lopulta tajusin poliisien olevan liian kiireisiä näyttämään hyviltä ja osoittamaan tietä kansallismuseoon. Heillä ei ollut aikaa olla kiinnostuneita laittomista siirtolaisista. Seuraavina kuukausina onnistuin asettumaan Alankomaihin ja saamaan ystäviä. Kiitos maani suurlähetystön laittoman avun, tiesin, että voisin lähteä maasta ja tulla maahan ilman mitään ongelmia. Niinpä lisää tietoa maailmasta himoiten aloitin uuden matkan, joka tulisi kestämään useita vuosia. Sen keskeyttivät säännölliset vierailut Amsterdamiin ja se päättyi lopulta takaisin Alankomaihin.

Törmäys

Viiden vuosisadan matkani ajan läpi ei päättynyt ainoastaan Alankomaihin vaan myös hämmennykseen. Kannattaa pitää mielessä, että on helppoa olla hämmentymättä, jos on tarpeeksi tyhmä ollakseen näkemättä eroja. Minulla ei ollut aavistustakaan, että oli olemassa hollantilaisten kaltaisia ihmisiä. He olivat rauhantahtoisia ja hiljaisia, kohteliaita ja ystävällisiä, ja riitatilanteissa he myönsivät virheensä. He sanoivat: "Anteeksi, minun virheeni.", vaikka itse olisin tehnyt väärin. Jos heillä oli mielipide-eroja, he vain sanoivat sen. Tai sitten se meni jotenkin näin: "No niin, palataanpa asiaan.", kun he kuitenkin käytännössä olivat täysin samaa mieltä. Jos he kiihtyivät heidän silmänsä liikkui ylös alas heidän eleitä tekevien käsiensä mukaan. Joskus he kritisoivat itseään; "Olen idiootti.", näkemättä sitä itsekunnioituksen, ylpeyden tai miehekkyyden puutteena.

He puhuivat hiljaisella äänellä ja kuuntelivat oikeasti, saaden minut kuvittelemaan, että olin ihmemaassa. Noista ihmeistä huolimatta muutos toi myös tuskaa. Kuin kala rannalla, kuulumatta enää veteen, mutta osaamatta vielä kävellä, aloin tuntea itseni tyhmäksi. Menetin hermoni säännöllisesti. Välikohtaus toisensa jälkeen laittoi peilin eteeni kysymään kuka minä oikeastaan olin. Jos olisin jäänyt USA:han muutos olisi ollut helpompi. Hollantilainen tapa elää oli minulle täysin käsittämätöntä. Varsinkin ihmisten rauhallinen käytös teki ärsyttävän vaikutuksen. Äänten ja eleiden väkivalta oli ainoa tuntemani tapa kommunikoida ja nyt he odottivat minun rauhoittuvan ja sopeutuvan hollantilaisiin tapoihin.

Muutama viikko sen jälkeen, kun olin viimeisen kerran tullut Alankomaihin, tapasin hollantilaisen tytön. Läpituokean kylmästä talvesta huolimatta hän taisi lämmitä nähdessään onnettoman asemani ja pyysi minua jäämään luokseen. "Katto pään päälle, vapaata seksiä ja lupa jäädä maahan.", olivat ne asiat, joita neuvojani olivat kehottaneet minua tavoittelemaan. Nyt minulla oli ne. Lämmittimen päällä istuen kerroin tytölle mielenkiintoisia tarinoita ja hänen vastauksensa olivat tyyliä "Niin", "Ymmärrän", mikä sai minut raivoihini ja johti loputtomiin riitoihin. En ollut koskaan törmännyt sellaiseen tylsämielisyYTEEN ja se kuulosti loukkaavalta, eikä hän mitenkään voinut käsittää sitä. Ristiriitoja aiheutti myös hänen tapansa olla tekemättä joitain asioita minulle täysin vieraiden periaatteiden vuoksi. Hänen rehellisyytensä oli yhtä rajatonta kuin minun epäluottamukseni häntä kohtaan. Jos hänen piti mennä miespuolisen lääkärin vastaanotolle, seurasin häntä, enkä päästänyt häntä hetkeksikään näkyvistäni hänen ollessaan lääkärin seurassa.

Syytin häntä jatkuvasti valehtelusta, koska en voinut kuvitella muutakaan. Siinä sitä oltiin, hän omine syvään juurtuneine tunteineen ja minä omineni niin epäluuloisena ja itsekeskeisenä, että ei vienyt kauaa ennen kuin hän sai hermoromahduksen suoraan minun mitään näkemättömien silmiäni edessä. Hän yritti loputtomiin opettaa minua, muuttaa minua ja kärsivällisesti odotti, täynnä toivoa ja luottamusta, että jonain päivänä kohtelisin häntä kuten hän kohteli minua. Lopulta hänen uskonsa loppui ja vain vaivoin hän pystyi nousemaan takaisin jaloilleen, mutta voimattomana potkaisemaan minua ulos, hän potkaisi itsensä ulos.

Tutustuminen hyväuskoisiin hölmöihin

Ellei skandinaaveja, joita en tosin kovin monia tunne, olisi, niin ilman pienintäkään epäilyksen värettä äänessäni julistaisin hollantilaiset mukavimmaksi, kunniallisimmaksi, sivistyneimmäksi, rehellisimmäksi, puolueettomimmaksi ja salailemattomimmaksi kansaksi koko maailmassa. Mielenpiteeni heidän yhteiskuntajärjestelmästänsä, poliisistaan, lainsäädännöstään, koulutuksestaan ja muusta sellaisesta on yhtä korkealla tasolla. Yhä vieläkin jaksan joskus hämmästyä Alankomaiden elämäntavasta ja hollantilaisten käytöksestä, vaikka ne jo muodostavat viihtyvyydelleni ja onnellisuudelleni rikkaan lähteen päivittäisessä elämässäni. Mutta jos joku ei ymmärrä mistä nyt puhun, eikä ole samaa mieltä, hän on joko täydellinen kaheli tai juurikin yksi noista hollantilaisista. Muissa maissa ihmiset toivovat puhtaimmissa unelmissaan saavuttavansa tilan, jollainen täällä jo on. Tai melkein samanlaisen tilan, sillä hollantilaisetkaan eivät ole täydellisiä.

Kuinka ihmeessä ihmiset voivat olla niin edistyneitä ajatuksiltaan ja samanaikaisesti niin herkkäuskoisia? Tai toisin päin, kuinka ihmiset voivat olla fiksuja kuten Kolumbian huumelordit tai rikollisjoukkojen nerot ja siltä tarpeeksi tyhmiä ollakseen piittaamatta elämästä, jotka he tuhoavat? Vastaus on helppo. Vain ne alueet aivoistamme kehittyvät, joita harjoitamme. Hollantilaisten tarina on yksinkertaisesti tarina kansasta, joka eli niin kauan siististi järjestetyssä yhteiskunnassa ja kehitti sen kiltteyttä niin pitkälle, että ei ainoastaan unohtunut millaista sotku on, vaan kansalle ei enää kehittynyt älykkyyttä pitää itsensä puhtaana. Hollantilaiset eivät näe sotkua ympärillään, eivätkä siten koe tarpeelliseksi suojella itseään siltä.

Arvostan hollantilaiset korkealle. Olen kuitenkin eri mieltä säkeestä: “Jokaisessa on hyvää ja jokaisessa on paha.”, jonka Paul McCartney ja Stevie Wonder lauloivat laulussaan “Ebony and Ivory”. Oikeastaan ihmettelen miksi kukaan viitsii laulaa moista laulua. “Kuinka paljon?” Toki jokainen on kaikkea, jokainen on homoseksuaali, sadisti, rasisti, epäsosiaalinen, aggressiivinen, itsetuhoinen jne jne. Kysymys oikeasti kuuluukin missä mitassa, mutta se taas vaikuttaa hollantilaisista merkityksettömältä. Mitä heihin tulee, niin paha on paha. Ja koska tilastot näyttävät, että heidän joukossaan joku aina silloin tällöin menettää itsekontrollinsa, lapsi varastaa karkin, nainen saattaa lyödä nyrkillä pöytään, poliisi voi teeskennellä, että ei huomannut poikansa kävelevän punaisia päin, se merkitsee, että hollantilaiset ovat aivan yhtä lyhytpinnaisia, varastelevia, aggressiivisia ja korruptoituneita kuin ketkä tahansa muutkin ihmiset.

Mitä rahaan tulee niin hollantilaiset rakastavat rahaa. Miksipä he olisivat erilaisia kuin vaikkapa amerikkalaiset, joille ensimmäinen mielenkiintoinen asia esittelyn jälkeen on se, kuinka paljon toinen ansaitsee. Amerikkalaiset viettävät puolet elämästään etsien työpaikkaa, jossa tienaisi 50 dollaria enemmän, eivätkä voi ymmärtää millä tavoin hollantilaiset onnistuvat nauttimaan töistään. Joten miten muka hollantilaiset olisivat erilaisia kuin muut ihmiset? Sitä paitsi todisteet ovat kristallinkirkkaat: Sunnuntaina kirkonmenojen jälkeen hollantilaiset ampuvat varpusia ilma-aseilla; puhuvat äänekkäästi aivan kuin heillä olisi väittely käynnissä; pysähtyvät silloin tällöin sylkemään; jos he häviävät urheilussa, he syyttävät tuomaria, julistavat kansallisen surupäivän ja sulkevat kaupansa pääministerin pitäessä puheen kansallisesta onnettomuudesta; he komentelevat vanhoja ihmisiä ja heittelevät kivillä pyörätuolipotilaita lastatessaan ylisuuret perheensä iltapäivän päätteeksi busseihin, joissa on verhot ikkunoiden edessä suojaamassa heidän naisiaan himokkailta katseilta, ajaakseen ravintolaan syömään sidotun apinan raakoja aivoja, jonka he nukuttavat napakalla iskulla päähän, eikö niin?

Tuohon mennessä en onneksi ollut vielä saanut vaikutteita hollantilaisesta pessimismistä. Se pieni määrä optimismia, joka minulla oli, karisi täydellisesti kun tajusin, että optimismin alalla suurimpia auktoriteetteja ovat nimenomaan nuo pessimistiset hollantilaiset, lukuun ottamatta tietenkin ehkä strutseja. Miellyttävä, mukava, ystävällinen, erinomainen, ihmeellinen, laadukas, innostava, rakastettava ovat heidän maagisia sanojaan, joilla paha kääntyy hyväksi ja jotka voivat oikaista suoraksi kaiken vääntyneen. Säämies ei koskaan sano huomenna olevan pahan ilman, koska Bob Marley fanit ovat jo kaksikymmentä vuotta laulaneet “Everything’s gonna be alright”, lainkaan tajuamatta, että jos he olisivat oikeassa, heidän ei enää tarvitsisi laulaa sitä.

Kykloopit jahtaavat unelmaa

Vaikka monia psykologeja ja sosiaalityöntekijöitä on työttöminä, niin sen tuen perusteella, jota saavat sellaiset hienot laitokset kuin Pieter Baan Centre, jossa rikollisten mielenterveyttä tarkkaillaan, Alankomaiden viimeisin muoti näyttää olevan psykologia. Oikeastaan ainoa käynnissä oleva asia on jatkuva taustojen kaivaminen ymmärryksen löytämiseksi ja rikosten oikeuttamiseksi, mikä onkin kätevää, koska kaikki vapaana leijuva äly on hyvä käyttää johonkin. Tästä johtuen hollantilaiset ovat kykenemättömiä näkemään jatkuvasti lisääntyvien välikohtausten täysin hämärtäminä, että mitään vaikeita selityksiä ei tarvitse kaikille asioille olla. Jos koira haukkuu jatkuvasti, se voi toki johtua siitä, että se on ollut lukittuna liian usein, mutta toisaalta sen vaistossa jahdata kissoja ei ole mitään ihmeellistä. Jos hollantilainen poika kasvaa ilman ongelmia ja alkaa äkkiä varastella, niin silloin voi olla järkevää etsiä syytä poikkeamaan normaalista käytöksestä. Mutta silloin, kun minä olen aggressiivinen, se on normaali reaktio. Minulle kontrolloitu käytös on poikkeama normaalista. Lyhyesti sanottuna, jotkut ihmiset tekevät jotain puhtaasti olosuhteiden pakottamina, kun taas toisilla sellainen toiminta on heidän luonnossaan. Jotkut ihmiset tulevat hulluiksi, jotkut ovat jo hulluja. Himalajan huipulla elävä mato ei ole kiivennyt sinne. Silti ihmiset, kuten Cevjet, turkkilainen, joka tappoi kuusi hollantilaista Delftiläisessä baarissa vain koska he sanoivat hänelle, että hollantilainen passi ei tee hänestä hollantilaista (minkä hän muuten itse tuona

päivänä todisti), päätyvät Pieter Baan Centreen, jossa häntäkin tarkkaillaan 30 000 dollarin summalla. Sen rahan ovat keränneet jatkuvasti kasvavassa oikeudentunnossaan ihmiset, jotka olivat hänen uhrejaan. Leijuen korkealla hyvien aikomusten siivillään, joita heiluttaa nyrjähtänyt oikeudentunnon vaisto, hollantilaiset näkevät maailman vääristyneestä näkökulmasta; he tekevät virheen arvioidessaan muita kansoja asettamalla itsensä heidän kenkiinsä.

Tuo on tyypillinen hollantilainen tapa, josta eräs Intiasta äskettäin palannut hollantilainen ystäväni ei muodosta poikkeusta. Hän alensi ääntään kertoessaan siitä, että homoseksuaalit yrittivät usein iskeä hänet. "Joo joo", ajattelin itseseni ja selitin hänelle, että se johtui hänen valkoisesta ihostaan. Tuossa seksuaalisesti hyvin turhauttavassa yhteiskunnassa se muuttaa hänet siellä asuvien miesten silmissä jo osittain valkoiseksi naiseksi. Tämä vie meidät takaisin apinaan, joka ei ollut nähnyt naarasta ikuisuuksiin. Pikku apina riistäytyi aina vapaaksi ja hyppäsi ison apinan selkään riippumatta sen sukupuolesta (Se todella nylkytti toisten selkää). Mikäli hollantilainen olisi ollut paikalla, hän ei olisi todennut apinaa ainoastaan homoseksuaaliksi vaan myös selkäseksuaaliksi. Puhumattakaan tapauksista, joissa ihmiset nussivat muuleja, hevosia, koiria ja kanoja vain koska heillä ei ole vaihtoehtoja, tai ei ainakaan kovin paljon enempä kuin niillä, jotka kulkevat käsi kädessä.

Omalla kadullani sattui hieman vastaavanlainen tapaus, kun marokkolainen nainen synnytti lapsen aivan yksin kotonaan. Hän joutui heti naapuruston hollantilaisten naisten säälin kohteeksi: " Kuinka kauhea kokemus sen on täytynyt olla.", he toistelivat, asettaen itsensä naisen asemaan. He eivät tajunneet ollenkaan, että se on täysin normaalia kolmannen maailman maissa. Siksi vierastyöläiset, jotka oman ryhmänsä keskuudessa pitävät asumis- ja elinolosuhteitaan kuninkaallisen hyvinä, pakotetaan sosiaalityöntekijöiden toimesta uskomaan, että he eivät todellisuudessa olekaan onnellisia, koska hollantilainen ei olisi onnellinen samoissa olosuhteissa.

Tiedemiehet ovat muuten oivaltaneet, että kaikkien eläinten näkö ei ole samanlainen kuin ihmisillä, vaan ne näkevät myös infrapunavalon. Hollantilaisten on aika tajuta, että muut kansat eivät katsele maailmaa heidän silmillään. Tai vielä tarkemmin sanottuna hollantilaisten on aika tajuta, että kaikki veriset poliittiset välikohtaukset, sisällissodat, rajakahakat Lähi-idässä, Kaukoidässä tai muualla, jotka jatkuvasti nousevat uutisiin, nousevat suoraan aggressiivisesta luonteesta ilman, että niille on mitään vaikeita selityksiä. Ja silloin kun Iran myönteinen Hezbollah-liike tai joku muu ääri-islamistinen joukkio muodostaa fanaattisen armeijan karjuen "Allah Akbar", kaikki järkevä politiikka tai järkevä ideologinen lähestymistapa on poissa kuvioista. Sen sijaan olemme yksinkertaisesti tekemissä idioottijoukon kanssa, psykopaattien ja imbesillien, jotka tekevät mitä heitä huvittaa.

Tietenkään hollantilainen rauhankyyhky ei näe aivan kaikkea vääristyneessä valossa. Hollantilaiset ymmärtävät, että bangladeshilaiset eivät rakenna talojaan bambusta, koska he ovat puunhalajia ja että Etiopian väestö ei ole nälkälakossa.

Varo syrjintää

Riippumatta siitä mistä maasta tuore siirtolainen Alankomaihin saapuu, niin häneltä tulee menemään vuosia ennen kuin hänellä on mahdollisuus saada selvää hollantilaisista, ellei hän kuluta paria euroa ja osta Alankomaiden perustuslakia. Se on saatavilla useimmista kirjakaupoista ja siitä saa hyvää perustietoa hollantilaisista, mukaan lukien heidän huumorintajustaan. Siirtolainen avaa kirjan täynnä epäilyksiä ja odotuksia, ja kas! Siinähan se on, ensimmäisen luvun ensimmäinen kappale ja mitä muutakaan se voisi olla, kuin hollantilaista huumoria: "Ketä tahansa, joka on Alankomaiden rajojen sisällä, tullaan samanlaisissa tilanteissa kohtelemaan tasa-arvoisesti. Uskontoon, elämännäfilosofiaan, poliittiseen suuntaukseen, rotuun, sukupuoleen tai mihinkään muuhun syyhyn perustuva syrjintä ei ole sallittua." Tämän julistuksen todellinen helmi on tietenkin:

“tai mihinkään muuhun syyhyn perustuva”

Palaamme tähän myöhemmin. Tällä erää ainoa asia, joka kiinnostaa meitä, on syrjintä. Se on sana, jota käytetään erityisen paljon salasanana hyvien ihmisten kerhoon pääsemiseksi, huomaamatta sitä vainoharhaisuutta, jota sana synnyttää kerhon ulkopuolelle jäävien keskuudessa. “Ei minulla ole kuin leipää käsissäni”, minulla oli tapana sanoa epäluulosta kähisevälle joutsenelle, joka käyttäytyi samalla tavoin kuin hollantilaiset silloin, kun syrjintä tulee puheeksi. Tämä käytös on verrattavissa myös AIDSiin kohdistuneisiin reaktioihin; epidemian tultua tietoisuuteen ensimmäisen kerran lähes kaikki suutelemisesta kättelemiseen ja vessoihin leimattiin tartunnanlähteiksi. Tai ajatellaan viimeisintä tuhoa, kun jonkun surkean tutkimuksen mukaan lasten halaaminen leimattiin seksuaaliseksi. Lasten ajattelu sekoitettiin sellaisten ihmisten toimesta, joiden oikeastaan piti suojella heitä.

Ei tietenkään ole epäilystäkään, että syrjinnän historia on ikävä, eikä sitä pitäisi unohtaa. Mutta kamppaillessaan sitä vastaan loputtomilla televisiosarjoilla Amerikan orjuudesta, toisen maailmansodan aikaisista juutalaisista, Etelä-Afrikasta, Ku Klux Klanista jne., hollantilaiset eksyivät ja oikosulkivat aivonsa, kunnes he sulattivat kaikki erilaiset tapahtumat yhdeksi valtavaksi hirviöksi. Samanaikaisesti he eivät pystyneet näkemään, joko tarkoituksellisesti tai ei, kuinka tuota sanaa käytettiin käytettiin kuin ladattua asetta päätä vasten. Jokainen hollantilainen, jonka kanssa olen keskustellut tästä asiasta, käyttäytyy saman kaavan mukaisesti; ensin he kieltävät tunteensa, sitten jatkaessani painostusta he alkavat antaa periksi, kunnes sanat ja viha tulvivat heidän suustaan, kuin kansi olisi poistettu heidän varastoituneen ärtymyksensä päältä. Toiset, jotka puhuvat avoimesti syrjinnästä, yrittävät syyttää kaikkea ihonväriä, ikään kuin siirtääkseen huomion syrjään todellisista syistä. Viime aikoina ihonväristä ja syrjinnästä näyttää tulleen päivin ja öin käsi kädessä kulkevat ystävät, ja voi sitä, joka yrittää erottaa ne! Itse en usko, että niillä on mitään oikeutettua suhdetta tai että ne kuuluisivat yhteen. Musta varis on ujo, valkea joutsen on aggressiivinen ja seepra on nopea, eikä se johdu niiden ihonväristä vaan siitä mitä ne todella ovat. Ihonväri on vain sivujuonne koko jutussa.

Ja vaikka ihonväri ei merkitse mitään, valkoiset hierovat iholleen aurinkovoiteita tullakseen ruskeiksi, ja mustat laittavat iholleen jotain muuta tullakseen valkoisiksi. Mutta lopulta kun kaikki tyhjat pullo ovat haihtuneet savuna ilmaan ja sade lankeaa maahan, niin meistä kaikista tulee keltaisia mustine ja valkoisine pilkkuineen. Kaikki hölynpöly, pälpätys ja draama...ja sitten sitä vain ymmärtää, että sanassa "syrjintä" on useampia puolia.

1. Suora syrjintä: Laiva on uppoamassa. Pelastamaan saapuva helikopteri tuo mukanaan lämpöiset ruuat valkoisille ja kuivaa leipää mustille.
2. Epäsuora syrjintä: Kuka tahansa, joka sanoo amerikkalaisten olevan mukavia, sanoo samalla, että on ainakin yksi kansa, joka ei ole mukava.
3. Puolueellinen syrjintä: Vanha hollantilaisnainen pelkää ulkomaalaisia ja välttelee heitä.
4. Puolueeton syrjintä: Hollantilainen elokuvaohjaaja haluaa hollantilaiseen elokuvaansa hollantilaisia näyttelijöitä. Hän ei halua marokkolaisia.
5. Vastakkainen syrjintä: Turkkilainen, joka vuokraa huoneita ainoastaan hollantilaisille.
6. Käänteinen syrjintä: Hollantilaista ei päästetä mustien baariin
7. Sisäänpäin kohdistuva syrjintä: Ulkomaalaisia kohdellaan paremmin ja heillä on enemmän mahdollisuuksia kuin hollantilaisilla.

Jätän nämä syrjinnän eri muodot sikseen, koska valtio haluaa pitää itsellään oikeuden yhdistää ne

yhdeksi isoksi, vahvaksi ruoskaksi. Yksi väärä sanonta (‘Marokkolaiset elävät likaisesti’) ja televisio, vasemmiston järjestöt, poliisi, ministerit, eikä sovi unohtaa joukkoa vastavalmistuneita, puhtaaksi aivopestyjä opiskelijoita, jotka palavat halusta kokeilla oppejaan käytännössä, on kolkuttelemassa ovelle. “Mitä tuli sanottua? Seuraa meitä ja laitamme sinut oikeuden eteen”. Sitten oikeussalissa puhuu tuomari jylisevällä äänellä: “ Teistä tehdään esimerkki ja me näytämme maailmalle kuinka hyviä me olemme täällä Alankomaissa.” “Anteeksi, teidän korkeutenne”, lakimies keskeyttää. “Te sanoitte juuri: “kuinka hyviä me olemme täällä Alankomaissa.” ja viitaten lainpykälään 2 momenttiin 2, joka koskee epäsuoraa syrjintää, te siten totesitte, että muu maailma on paha.”

Kuukautta myöhemmin tuomari on itse oikeuden edessä. Samaan aikaan muut tilanteet katoavat tuomarin näkökentästä sokeaan kulmaan, sillä hallitus luo suurta kysymystä ulkomaalaisten työllisyydestä. Se tekee ehdotuksen, jolla pakotettaisiin hollantilaisia työnantajia palkkaamaan ulkomaalaisia työntekijöitä. Ulkomaiset työnantajat palkkaavat toki vain omiaan, eikä kukaan huomaa siinä mitään kummallista. Ja työstä puhuttaessa eräs Venloo, sosialistipuolueen puheenjohtaja, toteaa, että ainakin kymmenen tai yksitoista parlamenttipaikkaa tulisi varata ulkomaalaisille, mutta muut puolueet vastustavat, koska tässä tapauksessa kyse ei ole perimästä vaan henkilökohtaisista ominaisuuksista.

Ensinnäkin Venloon ehdotus on epäsuoraa vastasyrjintää ja muiden puolueiden vastaus antaa olettaa, että ulkomaisten ehdokkaiden ominaisuudet olisivat jotenkin huonompia, jota minä en väitä. Se mitä minä yritin kysyä, kuuluu: miksi ihmeessä hollantilaisilla rannoilla ei ole suhteellisesti sopivaa määrää musliminaisia bikineissä, tai ilman niitä? Ja jos palataan perustuslain avaukseen, “tai mihinkään muuhun syyhyn perustuva”, niin jonkun Oikeusministeriöstä olisi syytä istua aikansa vankilassa fyysisiin syihin perustuvan syrjinnän vuoksi, koska Hollannin poliisi ei palkkaa hakijoita, jotka ovat lyhyempiä kuin 170 senttiä.

Tästä huolimatta voimme päätyä siihen, että sana “syrjintä” esittää yhteiskunnassamme tärkeää roolia ja palvelee hyödyllisiä tarkoituksia. Miten muuten tummaihoisen mies, joka on syytettynä huumekaupasta, voisi paremmin puolustaa itseään, kuin huutamalla: “Syrjintää. He jahtaavat minua, koska olen musta!” Kaikista syrjinnän muodoista puolueeton syrjintä on luultavasti tärkein ja heikoimmin perusteltu, koska meidät pakotetaan alistumaan siihen päivittäin.

Kuten voimme päätellä erään kolmivuotiaan lapsen kuolemasta, pitbull-terrierit ovat vaarallisempia kuin sylikoirat. Tähän puolueettomaan syrjintään perustuen on olemassa laki, joka velvoittaa pitbullien omistajia pitämään koirillaan kuonokoppia. Siis ei ainoastaan sellaisten pitbullien, jotka ovat purreet kerran aikaisemmin, eikä toisaalta kaikkien koirien omistajia. Näin on, koska todellisuus vain on tuollainen. Valinta tapahtuu tosiasioiden myöntämisen ja kieltämisen välillä. Jos valittaisiin jälkimmäinen, autistiset voisivat olla hallituksessa ja änkyttäjät hätäkeskuksen puhelinvastaajina.

Väärään osapuoleen kohdistuva syrjintä on tietysti väärin, mutta ei yhtään enemmän väärin kuin koko sanan väärin ymmärtäminen, eikä yhtään sen enemmän väärin, kuin muiden kovaääninen syyttäminen syrjinnästä silloin, kun kyse ei selvästikään ole siitä. Koko sana pitäisi arvioida uudelleen ja olisi ehkä päätettävä mitkä syrjinnän muodot eivät ole väärin. Kuvitelkaa vaikka niitä kaikkia seuranhakuilmoituksia, joissa ihmiset esittelevät haluamiaan ominaisuuksia: hiusten väriä, pituutta, temperamenttia, koulutusta, älykkyyttä, silmien väriä... Silmien väriä? Tuohan kuulostaa tutulta.

Ovatko hollantilaiset kuivakiskoisia?

Ensimmäinen asia minkä siirtolainen huomaa ostamatta mitään esitteitäkään on se, kuinka

kuivakiskoisia hollantilaiset oikeasti ovat. Ei niin, että he (tai minä) sitä kieltäisivät. Tarvitsee todella hyvää onnea nähdäkseen hollantilaisen nauravan tai itkevän tai nähdäkseen heidät kiihtyneinä tai vihaisina. Kun heille kertoo vitsiä niin puolessa välissä he toteavat kuulleensa sen jo. Kun heille kertoo kiinnostavan tarinan niin vastaus on: "Aha". Jos heille kertoo jotain surullista, niin saa kuulla vain, että "Sellaista sattuu.". Ääni pysyy aina samalla taajuudella ilman vaihteluja. Puhelimessa on vaikea arvata, onko puhuja 17- vai 70-vuotta vanha. Hollantilaiset kävelevät ja työskentelevät huvikseen, "Otetaan rennosti.", he ajattelevat. Tästä huolimatta on selvästi huomattava ero valveilla olevan ja nukkuvan hollantilaisen välillä.

Jo syntyessään he näyttävät eläviltä nukeilta. Heidän silmänsä liikkuvat vasemmalta oikealle ja joskus, jos patteri on latingissa, myös niska liikkuu, mutta muuten he ovat liikkumattomia ja hermostuvat omista sydämenlyönneistään. Olisi kuitenkin väärin esittää vain tämä puoli hollantilaisista ja jättää vaikutelma, että he ovat ainoastaan kuivakiskoisia, koska näkymättömissä kuivakiskoisen pinnan alla he ovat todella meheviä, jos nyt sallitaan näin sanoa. Ymmärtääksemme eron mehevyyden ja kuivakiskoisuuden välillä meidän täytyy siirtää ajatuksemme kaukaiseen menneisyyteen, jolloin uusi herkullinen maailma hehkulamppuineen, koneineen, junineen, teattereineen ja silkkivaatteineen oli vasta muodostumassa. Kokonaiset perheet istuivat silloin niityillä radiota kuunnellen, viettäen kaikki päivät uskomattoman jännittävää elämää.

Maailma, siis länsi, on rauhoittunut noista ajoista, eikä lapsen syntymäpäivä ole mikään juhla, ellei stereoissa ole sisäänrakennettua CD-soitinta ja väritelevisiota. Mutta sama lisäarvon vähentyminen, mikä koskee yksilön elämänkaarta on sovellettavissa hollantilaisiin kokonaisena kansana. Ei kuitenkaan ilman varauksia, koska on aina kyse myös asenteesta siinä minkä me näemme väärin kuivakiskoisuutena. On nimittäin niin, että kun lapsi kaatuu ja vanhemmat eivät heti hyppää paniikissa auttamaan häntä takaisin pystyyn, se johtuu vain siitä, että heidän mielestään lapsen tulee oppia itsenäiseksi, eikä siitä, että he vähät välittäisivät. Mutta mitä sitten tarkoitin mehevällä? Kun Utrechtista kotoisin oleva hollantilainen tapaa toisen utrechtilaisen Amsterdamissa, he toteavat, "Moi, sinäkin olet siis Utrechtista?" , "Vau, tämä on mahtavaa!" He tarjoavat toisilleen juomia hämmästyneinä ja innostuneina ja matkustavat saman tien Utrechtiin esitellen perheensä ja kaukaiset sukulaisensa toisilleen. "Mikä yhteensattuma! Tätä pitää juhlia!" Voisiko tuo olla mehevää?

Ja jos kerron vitsin kuinka jollain oli vaikeuksia lukemisessa, koska hän piteli kirjaa käsissään ylösalaisin ja he kierisivät lattialla nauraen, tekisikö se heistä meheviä? Selitys on, että hollantilaiset ovat niin paljon edistyneempiä kuin muu maailma, että vaatii melkoista voimaa, jos aikoo saada heidät menettämään tasapainonsa. Mitä huumoriin tulee, niin ilmeettömien kasvojen takana elää huumorintaju, joka ylittää englantilaisten ja amerikkalaisten vastaavan. Se voi vaikuttaa uskomattomalta, koska he tekevät niitä hassuja elokuvia, mutta on eri asia tehdä elokuvia kuin elää sellaisessa. Missä tahansa ollaankin, niin hollantilaiset eivät voi olla tekemättä piloja. Oltiin sitten postitoimistossa, poliisiasemalla, verotoimistossa tai kaupassa tai missä vain, niin kaikki näyttävät olevan kuin riippuvaisia huumorista. Tuo huumori ei mene ainoastaan yli muiden länsimaisten hatun, jotka eivät sitä ymmärrä. Se on kuin ohut lakkapinta, koska vaikka yrittäisit kovasti loukata heitä ja haukkua heitä, he pysyvät ystävällisinä ja nauravat huvittuneina. Kuivakiskoisuus on se hinta, jonka hollantilaiset maksavat hyvin tunnollisesta elämäntavastaan. Kukaan ei voi olla hyvin tunnollinen ja spontaani samaan aikaan, koska toinen ominaisuus vahvistuu toisen kustannuksella. Joidenkin mielestä on parempi olla spontaani ja olla hieman vähemmän kuivakiskoinen kuin hollantilaiset, ja ehkä he ovat oikeassa, mutta juuri kuivakiskoisuus on se hollantilaisten ominaisuus, joka tekee heidät niin harmittomiksi. Ellei muu maailma olisi niin liiallista; reaktiivinen, tunteellinen, spontaani, lyhyesti sanottuna mehevä, niin silloin kaikkia noita sotiakaan ei olisi.

Ole, me olemme mestareita

Ensivaikutelma hollantilaisista on Atlas kannattelemassa hartioillaan maapallon painoa. Seuraavalla silmäyksellä tuo vaikutelma ei muutu. Kolmannella alkaa vaikuttaa, että hollantilaiset yrittävät todistaa jotain hyvillä teoillaan, piittaamatta niiden seurauksista ja ehkä piittaamatta niistäkin, jotka ovat noiden hyvien tekojen kohteina. "Anteeksi mitä sanoitte, käytättekö fosfaatitonta saippuaa? Eipä tuo mitään minä harrastan eläinten suojelua. Mitä? Äitisi työskentelee Greenpeaceessa? Lasten leikkiä, minun äitini työskentelee pakolaisavussa ja veljeni on haposateita vastaan, minun isäni protestoi pommia vastaan, koko meidän perheemme vastustaa syrjintää ja meillä on kaksi pikimustaa lasta, jotka elävät navetassa ja jotka otimme mukaamme matkaltamme Afrikasta, vaikka oikeastaan halusimme ottaa kolme, huomaatko kuinka hienoja me olemme? Ja niin, melkein unohdin mainita, lisäksi me äänestämme vihreitä"

Intiaanit maalaavat kasvojaan. Afrikkalaiset laittavat renkaita kaulansa ympärille ja huuliinsa, jotkut ihmiset pitävät jalokiviä näyttääkseen asemansa, mutta hollantilaiset asettavat omatuntonsa näytteille. Mitä hollantilaiset oikein ajavat takaa? Matkustaa Israeliin, huutaa kuinka ystävällisiä heidän marokkolaiset ystävänsä ovat, lähettää kuusi lasta Amerikkaan televisioryhmän kanssa ja ottaa osaa malesialaiseen tanssiesitykseen. Lentää Sri Lankaan ja palata mukanaan adoptoitu lapsi (Puhun siis naisista joilla on vaikeuksia tulla raskaiksi) välittämättä niistä ristiriidoista joita lapsi kasvaessaan tulee kohtaamaan ja siitä, että sillä rahalla mikä hänen kasvatukseensa Alankomaissa käytetään, kasvatettaisiin hyvin 20 lasta heidän kotimaissaan. Suuri kysymys kuuluu missä määrin hollantilaisten hyvät aikomukset ovat maailmaa varten ja missä määrin heidän omaa omatuntoaan ja egoaan varten. Ja se voi selittää sitä miksi kukaan ei piittaa pätäkääkään siitä, mitä hollantilaisten kansakunta on juuri nyt käymässä läpi. Kukaan kun ei saa tyydytystä toisen hollantilaisen maanmiehen eteen tehdystä työstä niin kauan, kuin he näkevät tärkeinä kohotetut kulmakarvat peilistä, jotka julistavat, että he ovat voittaneet kaikki kultamitalit mitä Hyvän Tahdon Olympiakisoissa oli tarjolla.

Hollantilaiset tekevät käytöksellään itsensä yhä enemmän ja enemmän naurettaviksi, varsinkin kun me muut näemme näiden hyvien aikomusten seuraukset. Greenpeace tekee jutun valaasta käyttäen suurta, ilmalla täytettyä kalaa ja tuhansia muovikuppeja ja lautasia. Seuraavaksi ympäristöliike pyörähtää paikalla ja haastaa muutaman ihmisen oikeuteen. Seuraavaksi Amnesty ryhtyy toimeen ja vapauttaa muutaman ihmisen, samalla kun tyylikkääseen turkkiin pukeutunut poppähti laulaa apartheidista Etelä-Afrikassa. Silloin Greenpeace palaa puhumaan turkistakista ja joku muu järjestö syyttää Greenpeacea siitä, että se on järjestänyt vauvahylkeiden massamurhan vain voidakseen filmata sen. Toisaalla Eläinten Vapautusrintama esittää, kuinka vangit pitävät lintuja selleissään ja kuinka sirkus järjestää esityksen käyttäen valkoisia tiikereitä, jotta eläintensuojeluvirastolla olisi jotain protestoitavaa. Toisaalla Sting pitää konsertin sademetsien puolesta käyttäen samasta valaasta tehtyä meikkiä, jota Greenpeace yrittää pelastaa. Samalla 50 000 Sting-fania tyhjentää kalja- ja colatölkkejä, jotka päättyvät sademetsiin.

Ja juuri sillä hetkellä Amsterdamista Arnheimiin lähtee juna, jonka jokainen matkustaja, mukaan lukien korkea-arvoiset virkamiehet, on haposateita vastustaakseen laittanut rintaansa pienen oksan, joten ainakin yksi puu on jäänyt hyötymättä protestista. Sillä aikaa levyteollisuus tuottaa mustaa muovia, jonka pintaan kaiverretut laulut kertovat maailmanrauhasta ja ne leviävät maailmalle, saaden sen entistä häiriintyneemmäksi. Jossain välissä kotirouvat pyöräilevät takaisin ostoskeskuksista jutellen keskenään kierrätyksestä, pyörien ollessa lastattuna muovikasseilla, jotka ovat täynnä roskaa, jota ei olisi tarvinnut kierrättää ollenkaan, jos he eivät olisi ostaneet sitä. Hieman myöhemmin ideabussin käytävällä keksitään, että ympäristölle ystävällisin idea saa palkinnon ja kaikki taputtavat televisiossa suurten viinilasien takana. Nyt alkoholinvastaisella liikkeellä on jotain sanomista asiaan ja he tekevät sen tupakat käsissään.

No jaa, pysyväthän ihmiset ainakin pirteinä touhuamassa.

Muslimit valokeilassa.

Varas tuntee varkaan, poliisi tuntee poliisin, narkkari narkkarin ja muslimi tuntee muslimin. Toisaalta hollantilaiset eivät koskaan oppineet tuntemaan itseään, pitäessään tärkeämpänä oppia tuntemaan muslimin ja onnistuessaan siinäkin huonosti.

Petollinen ulkokuori

Hollantilaiset tapaavat muslimeja kulttuuritapahtumissa, toreilla ja juhlissa. He näkevät säteilevät, ujut silmät ja vilpittömänä hohtavan hymyn ja ajattelevat kuinka mukavia, sosiaalisia ja eläväisiä nämä ihmiset ovat. Katsoessaan sitten vertailun vuoksi itseään he havaitsevat kyllä omat puutteensa, mutta ihastuneina ja lumottuina he kulkevat kuin hyönteiset outoa valonlähdettä kohden. Siinä luulossa, että kaikki mikä kiiltää on kultaa, he eivät näe, että mukavan näköiset ihmiset ovat usein suurimpia hirviöitä. Ceausescun ja Husseinin kaltaiset miehet säteilevät juhlissaan siinä missä muutkin. Vai kuvittelevatko hollantilaiset, että epäystävälliset ihmiset ovat petoja, joilla on vaarallisen näköiset ajelemattomat kasvot, verta valuvat vaatteet, ja jotka murisevat ja karjuvat: "Murhatkaa, murhatkaa"?

No, ihmiset, jotka murhasivat, mutta eivät ilmaisseet tuota sanaa suoraan, olivat päivää aikaisemmin juuri noita mukavia ihmisiä, sillä ihmisen todellinen luonto ei tule esiin ennen kuin hänet on pantu koetukselle. Eräs herrasmies Ganuka, joka on elänyt Alankomaissa 22-vuotta, vaikutti erittäin mukavalta, eikä missään tapauksessa aggressiiviselta ennen kuin eräs television viihdeohjelma sijoitti julkisen käymälän hänen israelilaisen ravintolansa eteen (heinäkuu 1. 1990, Tros). Joka tapauksessa kun muslimi tekee jotain oikein, tai ainakin on tekemättä jotain väärin silloin kun se on odotettua, hollantilaiset huutavat: "Mitä minä sanoin: he kaikki ovat aivan ok!". Ja kun he tapaavat äitini, joka on suloisin ja haurain vanha nainen, jonka he koskaan ovat nähneet, he eivät pysty kuvittelemaan hänen olevan yksi niistä ihmisistä, joista kerroin ja kuinka aggressiivinen hän sisimmässään on. Hollantilaiset eivät opi tuntemaan muslimeita, riippumatta siitä kuinka paljon he yrittävät, sillä muslimit eivät anna itsensä tulla tunnetuiksi. Asia on kuten silloin, kun televisiossa näytettiin kuinka poliisi käytti pamppuaan, hakaten sillä joukkoa kyläläisiä, jotta he tekisivät tilaa pysäköineille moottoripyöräjolle Pariisi-Dakar - rallin aikana.

Kun hänen esimiehensä varoittivat, että kamera on käynnissä, hän yht'äkkiä jäähmettyi paikoilleen ja näytti ystävälliseltä säteilevine hymyineen. Sitä paitsi muslimit eivät itse kiellä sitä mielikuvaa, joka hollantilaisilla on heistä ystävällisinä ja vieraanvaraisina ihmisinä. Mutta jopa tässä voidaan puhua petoksesta. Kun perhe A saapuu vierailulle perhe B:n luokse päivällisaikaan ja perhe B pomppaa ylös, ja tarjoaa jokaiselle tilaa liittyä aterioimaan, se ei todista perhe B:n vieraanvaraisuutta. Pääasiassa se on heidän rohkeuden ja rehellisyyden puutettaan olla myöntämättä, että heillä on vuohenpääkeittoa juuri ja juuri omiksi varoikseen ja siinäkin ei kellu tarpeeksi silmiä edes kaikille heille itselleen. Tai perhe B voi kokea olevansa pakotettu tekemään tarjouksen, koska muuten perhe A tuntisi itsensä niin loukatuksi, että ei koskaan enää vierailisi heidän luonaan. Kyseessä on epärehellinen tapa, jota näin tarpeeksi matkatessani läpi islamilaisen maailman aina Yhdysvaltoihin asti.

Mitä tulee ystävällisyyteen islamilaisissa maissa, niin tietenkin muslimit ovat jopa taikauskoisen ystävällisiä länsimaisia turisteja kohtaan. Se ei johdu hyvistä aikeista, vaan kiinnostuksesta ja innostuksesta saada vierailulle alkuperäinen valkoinen mies, jota voi sitten kehuskella naapureille. Mutta ei tarvitse tehdä kuin yksi virhe, kuten minulle kävi usein Turkissa, niin kaikki muuttuu. Kun lopetin soittamasta huuliharppua kuskeille, jotka olivat olleet niin ystävällisiä, että olivat tarjonneet minulle kyydin, niin saattaa joutua eksyksiin. Siitä huolimatta palaavat hollantilaiset televisioreportterit matkoiltaan ympäri maailmaa, mukanaan kuva kuvan jälkeen täynnä hymyjä ja lavastettuja tilanteita, joiden avulla he johtavat jo valmiiksi hyväuskoisia hölmöjä yhä enemmän

harhaan.

Erilaisia sisältöjä

Voi olla mielenkiintoista havainnoida miten islamilainen kulttuuri eroaa hollantilaisesta, mutta on suorastaan vaarallista olla näkemättä kuinka noiden kahden kulttuurin erilaiset moraalit, käsitykset ja tavat eroavat selvästi niin tarkoituksiltaan kuin vaikutuksiltaan. Alankomaissa tärkeät ja rikkaat ihmiset kuljeskelevat usein halvimmissa vaatteissa, joissa he säästä riippuen hyppäävät joko puolen tonnin Audiinsa, tai vanhan polkupyörän romunsa satulaan. Jos he pukeutuvat pukuun, se johtuu joko siitä, että heidän työnsä vaatii sitä tai, että heistä vain sattuu tuntumaan mukavalta pukeutua sellaiseen. Islamilaisissa maissa sen sijaan pukeudutaan pukuun, jotta tunnettaisiin olo ylivertaisiksi muihin nähden. Kukaan, joka on edes jonkinlaisessa asemassa, ei koskaan halua kenenkään näkevän itseään polkupyöräilemässä.

“Kiitos”, “Anteeksi”, “Anteeksi”, “Kiitoksia”, jotka helposti kuulee hollantilaisten suusta, heidän samalla katsoessa suoraan silmiin, nähtäisiin islamilaisissa maissa itsensä nöyryyttämisenä ja sen lisäksi ne olisivat tyhjiä sanoja. Hollantilaiset bussipysäkit ja muut julkiset paikat kuulostavat lähinnä hautajaisilta, mikä islamilaisessa mielessä tarkoittaa samalta kuin ei miltään. Sama koskee hollantilaisten ravintoloita joissa he hiljaisesti keskustelevat. Heitä palvelee hollantilainen tarjoilija, joka pitää heitä inhimillisinä olentoina ja kohtelee heitä sellaisina, katsekontakteilla ja hyvin luontevalla ystävällisyydellä. Kokonaan toisenlainen tilanne on islamilaisissa maissa, joissa asiakkaat yrittävät kovasti hillitä itseään aterian ajaksi. Heitä palvelee puhtaasti fyysisistä esiintymistä uhkuva tarjoilija, joka todellisuudessa on täysin kyvytön kunnioittamaan asiakkaitaan inhimillisinä olentoina tai edes näkemään heitä sellaisina.

Lopuksi: keskustelu hollantilaisen kanssa ei koskaan voi olla täydellinen ilman vähintään tusinaa kysymystä “Miksi?”. Islamilaisissa maissa kysymys ”Miksi?” on loukkaava ja voi johtaa vaikeuksiin. Keinotekoisten yhtäläisyyksien alla on niin paljon eroja, että mainitsin vain pienen osan niistä. Helppous, jolla muslimit valehtelevat, yhdessä sen hämmennyksen kanssa, jonka hollantilaiset tutkijat luovat kysyessään muslimeilta heidän mielestään täysin käsittämättömiä kysymyksiä, kiskoen niihin sitten vastaukset, jotka tutkijat itse haluavat kuulla, tekevät helpoksi käsittää kuinka niin suuri määrä väärinkäsityksiä muslimeista voi jatkaa olemassaoloaan. Itse toisaalta kävelen sisään ja ulos heidän moskeijoistaan, istun heidän seurassaan klubeissa heidän ‘toverinaan’ ja kuulen heidän kertovan kuinka turmeltuneita hollantilaiset ovat ja kuinka helppo heitä on huijata, puhumattakaan niistä vaarallisista jutuista, joita he kertovat tietämättä mitä minä todella ajattelen.

Tunnetko Koraanin?

Koraanin ääni tuntuu herättävän yhä enemmän uteliaisuutta hollantilaisissa. Aina silloin tällöin joku nainen alistuu islamille jättäen kansakuntansa taakseen ihmettelemään mitä sellaista koraanilla on tarjottavanaan, että älykäs nainen jättää uskonsa ottaakseen toisen. Se voiko hän enää koskaan kääntyä takaisin omaan uskoonsa jää kokonaan vaille televisioaikaa. En nyt tarkoita tätä pahalla, mutta ajattelen, että on tietty ihmistyyppi, joka liittyy Baghwaniin tai Hare Krishnaan, kaipaa tulla lukuksi scientologiseen kirkkoon, syö viimeisen myrkyllisen aterian pastori Jonesin kanssa, tai tulee vapaaehtoisesti muslimiksi. Kuinka he muuten tuntisivat olevansa jotenkin erityisiä ja kuuluvansa johonkin erityiseen ryhmään? Elämme sitä paitsi aikaa, jolloin vanhan ajan ihmeet ovat muuttuneet kylmiksi laskelmiksi ja tieteellisiksi faktoiksi. Nykyään on turhaa kertoa tytölle, että poimii hänelle taivaalta tähtiä, koska hän tietää niiden olevan liian isoja ja painavia poimittaviksi.

Silti sellaiset kysymykset kuin “Mitä on universumin ulkopuolella?”, “Milloin aika alkoi?” ja “Miksi me olemme olemassa?” jäävät vaille vastausta. Sitä etsii kirjoista, sänkynsä alta, television takaa, jääkaapista, isänsä taskuista, mutta vastausta ei vain löydy. Mitä kauemmin etsii sitä sekavammaksi tulee. Lopulta vastausta etsii epätoivoisesti, oli se sitten mikä tahansa. Oma uskonto on niin tylsä, ja koska sen kanssa sattui syntymään, niin voiko se todella edes kiinnostaa? Silloin ilmestyy ainoa valo, joka syrjäyttää pimeyden, ainoa asia, joka täyttää sisäisen tyhjyyden: Koraani. Hetkessä onni on taas palannut ja elämä muuttuu. Vaatteet, hiukset, ystävät ja juhlat muuttuvat, ja persoonallisuus uudistuu. Ympärillä on innostuneita, meheviä muslimiystäviä, jotka toivovat vain hyvää koska ollaan heidän joukossaan. Yhdessä kokeillaan kaikenlaisia jännittäviä leikkejä, kuten ramadan, rukoileminen viisi kertaa päivässä ja hyvästien heittäminen kuivakiskoille hollantilaiselle elämäntavalle.

Mikäli todella haluamme ymmärtää muslimeja meidän täytyy vilkaista Koraania. Vaikka itse opin kirjan ulkoa ruoskaniskujen avustuksella, olen viime aikoina virkistänyt muistiani ja miettinyt josko muslimit väärinkäyttävät Koraania vai onko toisin päin, vaiko peräti molemmin päin. Seuraavat lainaukset ovat J.H Kramersin käännöksestä ja voivat antaa hollantilaisille jonkinlaisen yleisvaikutelman heidän kanssakansalaistensa uskomuksista ja heidän henkisestä painolastistaan:

Suura 2. 191: Surmatkaa heidät, missä heidät tapaattekin, ja karkottakaa heidät joka paikasta, mistä he ajoivat pois teidät, sillä pakanuuteen kääntäminen on pahempi kuin murha. Mutta älkää taistelko heitä vastaan Rauhoitetun temppelein lähellä, jolleivät he hyökkää teidän kimppuunne siellä; mutta jos he hyökkäävät, niin tappakaa heidät. Sellainen on oleva uskottomien palkka.

Suura 5, 38: Varkailta taas, olkootpa mies- tai naispuolisia, leikatkaa kädet. Se on palkka heidän omista teoistaan ja muita varoittava kuritus Jumalalta. Jumala on mahtava, viisas.

Jos hollannin muslimit ovat niin omistautuneita islamille, heidän pitää hyväksyä myös Allahin rangaistukset.

Suura 24. 2: Antakaa kullekin haureudenharjoittajalle sata iskuja nahkaruoskalla, älkääkä salliko myötätuntonne heitä kohtaan estää täyttämästä Jumalan käskyä, mikäli uskotte Jumalaan ja tulevaan päivään. Joidenkuiden uskovaisten tulee olla todistajina heitä rangaistaessa.

Suura 24. 31: Sano uskovaisille vaimoille, että he luovat silmänsä maahan ja hillitsevät halujaan, eivätkä näyttele sulouttaan tavallisuudesta poiketen ja että huntu verhoaa heidän povensakin. Älkööt he näyttäkö sulouttaan muille kuin miehilleen tai isilleen tai apilleen tai pojalleen tai poikapuolilleen tai veljilleen tai veljiensä pojille tai sisariensa pojille tai palvelusnaisilleen tai orjattarilleen tai sellaisille palvelijoille, joilla ei ole vetoa naisiin, tai poikasille, jotka eivät ole tietoisia naisten salaisuuksista. Älkööt he siten astuko kulkiessaan, että heidän kätkeyt sulonsa havaittaisiin. Kääntykää kaikki Jumalan puoleen, oi uskovaiset, jotta saisitte menestystä!

(Silmien maahan luonti sopii miehille yhtä hyvin)

Suura 24: 4: Jotka syyttävät aviovaimoja haureellisesta elämästä, eivätkä tuo neljää todistajaa, heille annettakoon kahdeksankymmentä raipaniskua, älköönkä heidän todistustaan milloinkaan vast'edes kuunneltako, sillä he ovat jumalattomia ihmisiä

Suura 4. 15: Niitä teidän naisianne vastaan, jotka tekevät huorin, on teidän kutsuttava joukostanne neljä todistajaa; jos he todistavat heidät syyllisiksi, niin pitäkää heidät eristettyinä asunnoissanne, kunnes kuolema maksaa heidän syntinsä tai Jumala osoittaa heitä varten jonkun muun mahdollisuuden (uuden lainsäädännön kautta).

Ennen kuin vertaan Koraania Raamattuun on huomattava, että en tarkoita Raamatulla Vanhaa

testamenttia, joka ei ole sen vähempää naurettava kuin Koraani, vaan Uutta testamenttia (UT). Vaikka Koraanilla ja Raamatulla on sama tarkoitus levittää uskontoa, on ero niiden välillä häikäisevän suuri. Kristillisyys (U.T) levittää uskoa ystävällisyydellä ja rakkaudella, ilman voimaa, pyytäen rukoilemaan uskottomien puolesta auttaen heitä kääntymään ja niin edelleen; Islam on kova, vaativa, rankaiseva ja aggressiivinen. Tai yhdellä sanalla: primitiivinen, koska se ei ole muuttunut miksikään neljääntoista vuosisataan.

Tuollainen ero aiheuttaa väistämättä törmäyksen, mutta ilman sitäkin on olemassa selvä yhteiskunnallinen ristiriita sen välillä mikä on sallittua hollantilaisille ja mikä muslimeille. Islam kieltää koirien päästämisen sisään, menemisen taloon, jossa on koiria tai kättelestä ihmistä, joka on koskenut koira. Tämä tekee kanssakäymisen hollantilaisten ja muslimien välillä todella epäkäytännölliseksi, varsinkin kun muslimit eivät saa syödä samassa pöydässä herkullista sianpotkavoileipää mutustelemaan hollantilaisen kanssa. Sitten tulevat pukeutumisasiat, jotka ovat syvällisempiä, kuin pinnalta katsoen voisi päätellä. Punkkari värjää hiuksensa punaisiksi, hippi laittaa niihin kukkasia, sotilas pitää ne lyhyinä ja ajoittaiset diskohileet pistävät niihin geeliä. Jokainen tekee kuten parhaaksi näkee. Musliminaiset sen sijaan verhoutuvat hijabiin ja peittävät päänsä. Ei siksi, että he välttämättä haluaisivat, tai siksi, että se kuuluisi heidän pukeutumistyyliinsä, vaan koska pään paljastaminen tekee heidät epäpuhtaiksi, likaisiksi ja vastenmielisiksi. Heidän hijabinsa on ele, julistus johon sisältyy tuomio hollantilaisia naisia kohtaan, joita he lähestyvät kohteliaasti hymyillen hymyä, joka ei ole niin viaton kuin miltä se näyttää.

Se mielipide, jota islamilaiset naiset kantavat mukanaan hijabien alla on iskostettu heihin jo lapsuudessa, sillä kaikki musliminaiset näkevät kaikki valkoiset naiset - yksinkertaisesti ilmaisten - vastenmielisinä. Valkoiset naiset kulkevat julkisesti sääret ja olkapäät paljaina, menevät baareihin ja istuvat siellä miesten kanssa, juovat alkoholia ja harrastavat seksiä ennen avioliittoa. Turkkilainen kaveri summasi asian kerran kansallisessa televisiossa täysin avoimesti, kun hän kutsui hollantilaisia naisia huoriksi ja häntä säesti islamilainen tyttö, joka myös julisti televisiossa (Helmikuu 24, 1987 , IKON) avoimesti, että ei koskaan menisi naimisiin hollantilaisen miehen kanssa. Tästä on seurauksena mielenkiintoinen, yksipuolinen suhde, jossa hollantilaiset tarjoavat kaiken rakkautensa ja saavat vastalahjaksi vain halveksuntaa. Mitä ihmettä nämä muslimit siis yleensä tekevät Alankomaissa? Ei kai voi olla niin, että Allah hyväksyy sen, että niin halal (puhdas) muslimisivilisaatio elää niin haram (epäpuhtaalla) maalla.

Palataan takaisin Raamatun ja Koraanin sisältöihin. Jotkut väittävät, että myös Raamatussa on arveluttavia kirjoituksia ja että myös Koraanissa on hyviä puolia. Raamatusta, jota minä olen lukenut (U.T) täytyy sitten puuttua ne sivut joissa neuvotaan ruoskimaan ja silpomaan, tai muita vastaavia kirjoituksia. Ja Koraanin hyvistä puolista puhuttaessa: Ei Ferdyn lakimieskään sanonut mitään niistä Albert Heinin perheenjäsenistä, joita Ferdyn ei kidnapannut, eikä Khomeinikaan voi sanoa: "Hei, miksi kaikki ovat minun kimpussani ? Ajatelkaa nyt kuinka monta sellaista kirjailijaa on, joita en ole tuominut kuolemaan?" Koraanin hyvä puoli ei neutralisoi Koraanin pahaa puolta. Täytyykin ihmetellä mistä Fred Leemhuis sai rohkeutta täyttää ensin puoli sivua Telegraaf päivälehdestä ja myöhemmin televisioruudusta - enimmäkseen virnistyksellä ja loput kädessään olevalla Koraanilla - ylpeällä julistuksellaan, että Koraani on "äärimmäisen suvaitsevainen", ja nukkua sen jälkeen yönsä tietoisena siitä, että hän oli pettänyt sekä lukijansa, että yleisönsä? Tämän Koraanin esittelyn jälkeen voimmekin vastata kysymykseen väärinkäyttävätkö muslimit Koraania vai onko suhde vastavuoroinen. Väite, että Koraani olisi syytön muslimien käytökseen tai että muslimit väärinkäyttäsivät Koraania, oikeuttaa valheellisesti jommankumman osapuolen. Todellisuudessa molemmat vahvistavat toisiaan.

Oikeastaan sana "väärinkäyttö" on tässä yhteydessä virheellinen, koska Koraani ja muslimit osaavat käyttää toisiaan hyvin ja kuuluvat toisilleen. Pehmeä Uusi Testamentti on se mistä muslimit eivät pidä ja Koraani hylkäisi hollantilaiset ensi silmäyksellä. Muslimien ja Koraanin vastavuoroinen suhde ei merkitse sitä, että muslimit olisivat vaarattomia ilman Koraania. Vaikka poistaisi käärmeen

myrkyn, ei kuitenkaan samalla poista sen aggressiivisuutta. Amerikkalaisten osoittaessa huolestumistaan Rafsanjanin Venäjän vierailun suhteen - vierailun joka kruunasi Gorbatsovin kasvavan huolestumisen maansa viidentoista miljoonasta muslimista - kaikki puhuivat, eurooppalaiset mukaan lukien, islamin fundamentaalisuudesta. Ei sanaakaan muslimien fundamentaalisuudesta. Ikään kuin muslimit ilman omaa tahtoaan tottelisivat taivaasta jylisevää ääntä. Kun raivostuneelta mieheltä ottaa pistoolin, hän tarttuu kiviin ja keppeihin. Islam on paljon enemmän kuin vain pistooli; raivostunut mies on fundamentalistimuslimi itse. Mutta maailmassamme, joka on monimutkainen poliittinen konstruktio, ei ole sijaa tällaiselle loogiselle järkeilylle. Nyt kun yksi idiootti järkyttää planeettaa valloittamalla naapurimaansa linnoittautuen ihmisistä tehtyjen hiekkasäkkien sekaan, länsimainen naivi optimisti ajattelee, että miehen eroaminen virastaan ratkaisisi koko jutun. Samat fundamentalistimuslimit, jotka nyt hurraavat niin kutsutulle miljoonien diktaattorillemme, ovat kykeneviä toistamaan saman tempun taikomalla täsmälleen saman kolikon korvastaan. Ellei Irakissa, niin sitten jossain muualla, ja ellei sinappikaasulla, niin sitten atomipommeilla.

Vaippojen vaihtoa

Huolimatta siitä kuinka mukavia ja välittömiä muslimit voivat olla, he eivät ole ainoita sellaisia. Myös hollantilaiset lapset osoittavat välittömyyttä suunnilleen 12 ikävuoteen saakka. Välittömyys ei tietenkään ole täysin sama asia kuin lapsellisuus, mutta molemmat kumpuavat kuitenkin itsekritiikin puutteesta ja ajattelemattomuudesta. Kun lapsi ymmärretään lapsena niin suurin osa heidän käsittämättömältä vaikuttavasta käytöksestään, kuten huomionhakuisuus, turhanpäiväisyyksistä itkeminen ja tapa olla pitämättä mistään, tulee ymmärrettäväksi. Tuollainen käytös ilmenee selvästi sellaisen lapsen käytöksessä, jolta on otettu lelu pois.

Se selittää elokuvateattereissa ja rautatieasemien laitureilla vuodatetut kyneleet. Lapset ovat myös nopeita suuttumaan ja ryhtymään tappeluun. Ei ihme, että islamilaiset maat ovat jatkuvasti sodassa keskenään, eivätkä heidän johtajansa pysty käymään rauhanneuvotteluja aikuisten ihmisten tavoin. Elokuvilla, draamoilla ja egotripeillä on lapsenkaltainen suhde toisiinsa. Lapset pitävät televisio-ohjelmien matkimisesta ja he näkevät itsensä uskomattoman tärkeinä ja kiinnostavina. Muslimit menivät Hollannin kaduille samalla tavalla kuin kotimaissaan, kaikkien näkemiensä elokuvien innoittamina sekä lumoutuneina omista viiksistään ja miehekkästä käytöksestään. Draama ei ole vain lasten yksinoikeus. Hiljattain televisiossa eurooppalaisen naisen hoitama oranki alkoi hyppiä ja takoa omaa päätään, koska nainen yritti ottaa siltä maitopullon pois.

Kun ajattelen kaikkien niiden maiden aikuisia, joissa olen ollut, olen huomannut, että heidän käytöstään ja älykkyyttään voidaan globaalisti verrata 14 vuotiaaseen hollantilaiseen. Ego on ehkä kaikkein tappavin ase, joka ihmiskunnalla on.

Evoluutio

Riippumatta siitä onko kyse lapsista, sodista, ympäristöstä, seksistä tai sydänkohtauksista, jos haluan mennä tarkempiin yksityiskohtiin, huomaan usein viittaavani ihmisten sivilisaation evoluutioon. Muslimit eivät ole mikään poikkeus siitä millaisia ihmiset yleensä ovat. Ne asteet, jotka lapsi käy läpi matkallaan aikuisuuteen ovat yhtäläisiä sen evoluutioprosessin kanssa, jossa ihminen on kehittynyt apinasta ihmiseksi. Mutta kaikki lapset eivät kehity samassa tahdissa eivätkä yhtä pitkälle, joten miten niin olisi käynyt kaikille erilaisille kansoille tällä planeetalla? On jopa esimerkkejä kansoista kuten Bamit, jotka vasta vähän aikaa sitten ovat saaneet kontaktin ulkopuoliseen maailmaan ja jotka yhä vielä elävät kivikautisesti - eivät siksi, että he tahtoisivat,

mutta eivät tiedä kuinka nykyaikaistua vaan siksi, että he eivät tiedä paremmasta.

Ehkä kyse on vain evolutiivisesta erosta, vaikka tässä kontekstissa haluaisin painottaa, että evoluutio, josta puhun koskee ainoastaan kulttuurista kehitystä, eli sosiaalisen käyttämisen ja mielenlaadun kehitystä. Näyttää yhtä epätodennäköiseltä ja epäloogiselta, että kaksi kansaa kävisi läpi täysin samanlaisen kehityksen kuin, että kahdella sormella olisi täysin samanlainen sormenjälki tai että kahden puun lehden ulkoasu olisi täysin samanlainen. Ja vielä on huomattava, että korkeampaa kehitystasoa ei välttämättä voi katsoa siunaukseksi, kuten lähes tuhattu planeettamme todistaa. Näyttää siltä kuin meidän ei koskaan olisi pitänyt ryömiä ulos luolistamme. Mutta kuitenkin vähemmän kehitystä merkitsee enemmän tunteellisuutta, enemmän impulsiivisuutta, enemmän aggressiota, käytännössä siis enemmän niitä ominaisuuksia, jotka hallitsivat meitä ollessamme apinoiden kehitysasteella.

Kynnyksiä ja rajoituksia

Vaikka ihmisapinat, niin alemmin kuin korkeamminkin sivistyneet, ovat tunteellisia otuksia, niiden välillä on eroja, joita voidaan kutsua kynnyksiksi ja rajoiksi. Kynnyksiä, joiden yläpuolella he päättivät toimia ja rajoituksia, joita he asettivat toiminnalleen. Nämä molemmat tekijät ovat, niin kuin tietoisuus ja sen hallinta, suorassa suhteessa kansojen kehityksen asteeseen. Tämän ymmärtäminen tai sen puute selittää sen, miksi melkein mikä tahansa asia voi olla syynä nyrkkitappeluun kolmannessa maailmassa. Se selittää myös sen miksi hollantilaisia on melkein mahdoton loukata. Ensinnäkin he eivät ryhdy yleensä toimimaan ja muistuttavat vanhaa sytytintä, jonka kivi on niin kulunut, että se ei kipunoi kunnolla. Toiseksi heidän käsityksensä toiminnan rajoista melkein aina estää heitä reagoimasta liian voimakkaasti tai menemästä liian pitkälle.

Sellaista sattuu, että hollantilainen tyttö haluaa suudella, mutta ei halua vartaloaan koskettavan, tai että hän lähtee mukaan, mutta ei halua riisua vaatteitaan. Asiat voivat mennä niinkin pitkälle, että hän haluaa maata vierellä alastomana, mutta ei silti halua yhdyntää. Tai, joka on tavallisempi tilanne, hollantilainen tyttö haluaa poseerata alusvaatemallina, mutta ei silti halua ryhtyä prostituoiduksi. Marokkolainen tyttö suutelee vain ja ainoastaan halutessaan seksiä ja mikäli hän on tarpeeksi tyhmä poseeraamaan alusvaatteissaan, hän voi saman tien ryhtyä prostituoiduksi. Hänen perheensä ei uskoisi, että hän ei ole prostituoitu ja katkaisisi muutta mutkitta kaikki siteensä häneen. Amsterdamin tytöt ovat jo ajat sitten oppineet olemaan hymyilemättä muslimimiehille, koska nämä ottavat sen vihjeenä ja sitten häiritsevät tyttöjä kunnes nämä sanovat "lesbo" ja kävelevät pois. Kansojen asema evoluution portaikolla määräytyy sen mukaan missä niiden rajat ovat. Mitä kauempana kaksi kansaa ovat toisistaan tällä portaikolla, sitä nopeammin syntyy konflikteja. Hollantilaisen ja muslimin välinen ero on niin suuri kuin olla voi. Jotkut asiat joista voi puhua Alankomaissa saattavat johtaa ristiriitoihin ja muissa länsimaissaakin.

Hollantilaisten osoittaessa sormella otsaansa ja kutsuessa jotakuta tyhmäksi sekopääksi he näkevät sen mielipiteenä, eivät loukkauksena. Pitää kuitenkin varoittaa ankarasti tekemästä tuota missään muualla. Törmäys tapahtuu sillä hetkellä, kun hollantilainen, joka odottaa sanoja vastaukseksi sanoista ja kirouksia vastaukseksi kirouksista, tulee äkkiä hakatuksi tajuamatta lainkaan, että vastapuolelle se on aivan normaalia käytöstä ja, että vastapuolella ei ole lainkaan jarruja. Tällaisia tilanteita sattuu usein autokolarien yhteydessä. Hollantilaisille on normaalia pysyä täysin rauhallisena sellaisissa tilanteissa. Marokkolainen, turkkilainen, neekeri, tai joku muu ulkomaalainen alkaa huutamaan ja tulee aggressiiviseksi törmäyksen tapahduttua. Olen itse nähnyt kuinka he yrittävät fyysistä voimaa käyttäen estää hollantilaista kutsumasta poliisia paikalle. Ihmiset sekoittavat usein toisiinsa teon luonteen ja sen voimakkuuden. Kysymys, joka on merkittävä, ei ole se onko teko intomielinen vai ei, aggressiivinen vai ei, vaan se millä voimakkuudella teko sitä on. Jos teon luonne olisi tärkein asia, ei voimakkuus, kuten jotkut ihmiset ajattelevat, niin silloin kahvin, riippuvaisuutta aiheuttavan aineen, kaupan pitäisi olla yhtä

rangaistavaa kuin kokaiinin salakuljetuksen.

Hollantilaisetkin ovat tietenkin ihmisiä ja siten kykeneviä nauruun ja aggressioon. Kysymys on siitä missä pisteessä he päättävät ryhtyä toimintaan ja kuinka pitkälle he ovat valmiita menemään toiminnassaan. Aikovatko he vain ajatella kiroamista vai myös lausua sellaisen hiljaisesti? Aikovatko he huutaa sen kuuluvasti ilmoille vai tempaisevatko he puukon taskustaan? Kuka tahansa voidaan ajaa pisteeseen, jossa hän on valmis tekemään murhan. Hollantilainen, joka kotiin saapuessaan tapaisi siellä miehen kuristamassa vaimoan ei luultavasti tulisi julistetuksi mielipuoleksi, eikä häntä tuomittaisi vankilaan, jos hän tarttuisi veitseen ja puukottaisi miestä. Mutta hän olisi hullu, jos hän ampuisi baarissa vaimoan suutelevan miehen, tai ampuisi pesulanpitäjän siitä syystä, että hänen pyyhkeitään ei ole pesty kunnolla. Ja koska nyt puhun rajoista minun ei ole syytä unohtaa neuvoa Alankomaiden puolustusministeriötä lisäämään itsemurhapilleriä sotilaiden vakiovarustukseen sitä mahdollisuutta varten, että he joskus oikeasti kohtaisivat vihollisen taistelijan.

Toisenlainen tapa tarkastella kynnyksiä ja rajoja voisi tuoda vastauksen väitteeseen, että kaikki muslimit eivät jatkuvasti ammu ihmisiä baareissa ja, että jokainen turkkilainen ei mene niin pitkälle, että pumppaa sisarensa täyteen lyijyä, koska tämä ei suostu naimisiin sen miehen kanssa, jolle vanhemmat ovat hänet luvanneet. Mikäli ajattelemme järkevyyttä ja mielipuolisuutta yhdestä kymmeneen jaotellun mittakupin pohjana ja huippuna ja oletamme, että yhdeksikön tasolla ihminen alkaa viuhtomaan käsillään ja kymmenessä hän on tasolla, jolla ollaan valmiita tappamaan, niin silloin on loogista, että se jonka normaali tila on korkeammalla, sanotaan vaikka kahdeksassa, saavuttaa kympin paljon nopeammin kuin sellainen, jonka normaali tila lepää kahden tasolla. Jos molempien tila nousee kahdella asteella toinen hyppii seinille (tarpeeksi mielipuolisena raivosta murhaamaan) ja toinen on vain siirtynyt tasolta kaksi tasolle neljä. Kuuma vesi on paljon helpommin lämmitettävissä kiehumispisteeseen kuin kylmä. Tämä sama mielipuolisuusskaala on sovellettavissa kansakuntien keskimääräiseen käytökseen. Hollantilaiset ovat luultavasti keskimäärin noin tasolla 2, skandinaavit tasolla 1, ja iranilaisten keskitaso on reilu 9 muiden muslimimaiden ollessa tasolla 8. Tämä ei merkitse, että rentoja ja säädyllisiä muslimeja ei olisi. Totta kai on, ehkä jopa säädyllisempiä kuin hollantilaiset, mutta kansat joiden joukossa on kourallinen järkeviä ihmisiä fanaatikkojen joukossa eivät ole samanlaisia kuin kansat, joiden joukossa on vain kourallinen fanaatikkoja järkevien ihmisten seassa.

Yksi räjähdys jalkapallopelissä ei tee hollantilaisista kansana terroristeja, ja yksi nyrkkitappelu diskossa ei tee hollantilaisista eteläamerikkalaisen intiaaniheimon kaltaista, jonka jäsenet hakkaavat ja potkivat toisiaan kuoliaiksi miehuusriiteissä - ja ovat siitä erityisen ylpeitä. Mutta voisi olla pahemminkin: Jos Amerikassa ja Aasiassa tehtäisiin kysely siitä miksi mies ei tapa vastustajaansa tappelussa, niin todennäköisesti 99% sanoisi syyksi vankilatuomion uhan, eikä haluttomuutta tappaa toista ihmisolentoa. On todennäköistä, että tulokset eivät olisi Alankomaiden muslimien keskuudessa yhtään sen vähemmän äärimmäisiä.

Salmanilliset säkeet

Tällä välin on käynnissä Rushdien Euroopan kiertue. Hänen CD:nsä "Saatanalliset sävelet" myynti on jättänyt varjoonsa hänen kirjansa myynnin. Seuraava konsertti on Stoperassa, ministeri Hirsch Ballinin ja Neiti Kidutuksen istuessa eturivissä pähkinöitään mutustellen. Rushdie saapuu lavalle luodinkestävässä liiveissään ja ihmiset taputtavat. Munkeiksi naamioituneet Rasfanjani ja Gaddafi livahtavat sisään mukanaan muutama gramma ainetta Semtex varastostaan, jonka sattuu olemaan niin suuri, että se riittää seuraavaksi 150 vuodeksi. Ensin on tappelu, lähes sota siitä kumpi herroista saa heittää räjähteen. Semtex lentää lavalle ja Rushdien jalka irtoaa lentäen läpi ilman, yli yleisön päiden. Gaddafi seisoo siellä virnistellen. Salissa on hollantilainen hoitajatar, jolla on morfiinia ja Rushdie huutaa tuskasta. "Ei, en voi antaa ruisketta koska se sattuu ja sitä paitsi, morfiini ei ole

hyväksi. Ruiskeen antaminen on periaatteideni vastaista”, hoitaja sanoo. Sillä välin poliisi saapuu ja Gaddafi ja Rafsanjani pidätetään. Hirsch Balling kommentaa: “Päästäkää heidät, meidän täytyy olla suvaitsevia toisia kohtaan, muuten emme voi odottaa heiltä suvaitsevaisuutta meitä kohtaan.”

Meidän pitäisi olla kiitollisia Rushdielle siitä, että hän provosoi muslimeja tarpeeksi, jonka seurauksena he näyttivät todellisen luontonsa. Jäävuori olisi ilman tätä välikohtausta saattanut jatkaa huomaamatta kasvamistaan aiheuttaen myöhemmin paljon pahemman törmäyksen. Nyt törmäys johti keskusteluihin siitä, kuinka järkyttynyt Länsi oli protesteista ja Khomeinin vaarallisista uhkauksista, vaikka oikeastaan ihmisten pitäisi puhua siitä kuinka vaarallisen järkyttynyt Länsi oli Khomeinin uhkauksista. Se joka koskettaa viallista kahviantomaattia voi saada jommankumman kahdesta iskusta 1) sähköiskun 2) iskun odottamattomasta. Se joka tietoisesti koskee eristämätöntä johdinta voi saada vain 1) sähköiskun. Suurin uhka piilee järkytyksessä, jonka länsi Khomeinin uhkailusta sai. Se, joka antaa itsensä tulla yllätetyksi shakissa, häviää pelin.

Lännen olisi pitänyt nähdä mitä on tulossa. Iskusta voi aina toipua, mutta tietämättömyys ja yllätyksen mahdollisuus luovat jatkuvan vaaran. Mitä tulee törmäykseen islamin ja sananvapauden välillä niin islamilaisilla on aivan yhtäläinen oikeus puolustaa uskontoaan kuin valkoisella miehellä on oikeus puolustaa sananvapauttaan tai järkkymättömyyttään. Molempien oikeuksien toteuttaminen voi kuitenkin tapahtua vain osapuolien omissa kansakunnissa. Tästä syystä hollantilaiset eivät voi vaatia, että Saatanallisia säkeitä myytäisiin Marokossa, eivätkä muslimit voi vaatia sharia-lain noudattamista Alankomaissa. Muslimit ansaitsisivat ylistyksemme, jos he palaisivat omiin maihinsa huutamaan keuhkonsa pihalle. Huutamisesta puheen ollen se pieni, 5000 muslimin ryhmä, joka kokoontui Haagiin huutamaan kuolemaa Rushdielle vastaa suhteessa 150 000 protestoivaa hollantilaista. Puhumme vain yhdestä mielenosoituksesta ja ihmisistä, jotka todella osallistuivat siihen, joten ne joita ei laskettu ulos kodeistaan tai joiden ei sallittu muuten osallistua, eivät ole mukana laskuissa. Mielenosoittajat eivät protestoineet jonkun periaatteen vuoksi, eivät edes vihasta, vaan puhtaasta aggressiivisuudesta.

Ainoastaan aggressiosta aggression vuoksi. Ja älkää antako kenenkään väittää, että Nostradamus ei olisi meitä varoittanut. Joko poliittisen paineen ja kassillisen kultaa täytyy olla syy, joka sai Rushdien tavallaan pyytämään anteeksi niiltä muslimeilta, joita hän oli loukannut. On vaikea kuvitella, että hän olisi todella tarkoittanut sitä. Ja rouva Thatcher meni myös myöntämään, että kirja on loukkaava, mitä se sitten ikinä tarkoittaakin. Hollantilainen poika, joka suutelee kadulla tyttöään musliminaisen kävellessä lastensa kanssa ohii syyllistyy myös loukkaukseen ja hänen pitäisi jälkeensä pyytää sitä anteeksi. Loukkaantuminen on joskus puhdasta aggressiota. Ja jos aggressio ottaa sellaisen muodon, niin olkoot niin. Mutta sen pitäisi tapahtua aggression itsensä kustannuksella.

Oli miten oli, laava valuu kaikkialle maailmaan ja, kun Rushdie viilentyy, se valuu kiinalaiseen pornolehteen ja hetkeä myöhemmin tarttuu sandaalien pohjiin Bangladeshissa. Niin kauan kuin kuumuus pysyy maailman tulivuoret jatkavat purkautumistaan. Kuten loukkaantuminen voi olla aggression ilmenemismuoto niin fundamentalismi voi olla typeryyden ja kapeakatseisuuden ilmenemismuoto.

Tämä selittää miksi keskiajan ihmiset olivat sellaisia fundamentalisteja kuin olivat, ja myös sen miksi niin monet USA:n uskonnoista ovat fundamentalistisia toisin kuin Alankomaissa. Ihan sama onko kyse avioliitosta, vaatteista, seurasta, perheestä, koulusta tai oikeudesta, fundamentalismi löytää aina hedelmällistä maaperää, joten ei verhoita muslimien puhdasta fanatismia ja tyhmyyttä sellaisilla mukavilla sanoilla kuin fundamentalismi niin kauan kuin he jatkavat Rushdien jahtaamista. Jotkut ihmiset varmasti oikeasti uskovat, että Rushdie provosoi muslimeja tai, että on yleisen hyvän vuoksi syytä olla provosoimatta heitä enää enempää. Mutta ensinnäkään se ei ole mikään provokaatio, jos joku omassa maassaan nauttii omista vapauksistaan ja tavastaan elää, ja toiseksi, jos provosointi on väärin, meidän pitäisi estää pankkeja pitämästä hallussaan rahaa tai kieltää ihmisiä asentamasta stereolaitteita autoihinsa, koska ne provosoivat varkaita. En puutu tässä

yhteydessä musliminaisten huivikysymykseen. Voi kysyä onko Rushdie psykiatri vain osuiko hän vain sattumalta napakymppiin, mutta sosiaalityöntekijänä hän ansaitsee kaiken kunnian. Muslimien pitäisi kiittää häntä siitä, että hän oli niin mukava kohde ja antaa hänelle työ, jossa hän voisi kehittää paineenpoistoterapiaansa. Ilman häntä kaikki se kiihko olisi jäänyt sisälle, kiehumaan ja kuplimaan heidän kehoihinsa.

Rushdien olisi ehkä kannattanut nimetä kirja Vulkaanisiksi säkeiksi, koska yksi mies onnistui solvaamaan miljardia ihmistä kautta koko maailman. Jopa äitini kysyi minulta, kuinka Rushdie on voinut kirjoittaa sellaisen kirjan vaikka hän, kuten kukaan muukaan, ei ole koskaan lukenut tai edes nähnyt sitä. Tietenkään se ei ole Rushdie, joka solvasi muslimeja vaan muslimit itse. Ja mitä palkkioon Rushdien päästä tulee niin Länsi tuhlaa aikaansa vaatiessaan Irania vetämään sen pois. Palkkiota tai ei palkkiota: Rushdie on kuollut mies, koska kaikki muslimien aggressio yhteen kerättynä voi jonain päivänä tappaa Rushdien, mutta kaikki rushdiet yhdessä eivät koskaan tule tappamaan muslimien aggressiota. Jos palataan yllätyksen mahdollisuuteen: Olipa kyseessä sitten George Harrisonin järjestämä hyväntekeväisyyskonsertti Bangladeshin tulvan uhreille, jonka tuoton nappaavat bangladeshilaiset rikkaat, tai demokraattisen liikkeen murskaaminen Kiinassa, niin ihmiset ovat näissä tapauksissa aina yllättymisen uhreja.

He eivät näe tapahtumien kehittyvän, eivätkä he opi virheistään. Se on jo typerää, että kahta haudan lepoon hoidettua tuomaria seuraa senaattori; että ikkunan läpi ammuttu luoti muuttaa suuntaa ja osuu väärään päähän; että kaksi moottoritietä muodostaa voileivän murskautuneine autoineen ennen kuin mitään ehkäiseviä varotoimenpiteitä tehdään. Ja vielä typerämpää on, ottaen huomioon kaikki tietokoneet ja saatavilla olevat tiedot, että yhdenlaista välikohtausta ei voida käyttää pysäyttämään toisenkaltaista välikohtausta vaan ainoastaan estämään täsmälleen samanlainen välikohtausta. Tällä en tietenkään tarkoita, että Tsernobylin onnettomuus olisi voinut estää Rushdien jutun tai että Lockerbien katastrofi olisi voinut tehdä niin Alaskan öljykatastrofille.

Loistava suhde

Edeltävällä tekstillä olen saattanut antaa vaikutelman, että olen sitä mieltä, että muslimien ei olisi koskaan pitänyt tulla Alankomaihin. Päinvastoin: Onnittelten heitä vilpittömästi siitä mitä he tähän mennessä ovat saavuttaneet. Ja miksi he eivät olisi täällä ja ottaisi maksimaalista etua hollantilaisten hyväntahtoisuudesta, jos se on juuri sitä mitä heiltä odotetaan ja mihin heitä jopa rohkaistaan?

Munausten erityisasiantuntijat

Suuri munaus, kuten nykyisin yleisesti tunnustetaan, on tehty vasta aivan äskettäin, kun kuka tahansa on voinut saapua maahan, koska hollantilaisista ei tuntunut siltä, että heidän pitäisi tehdä likaisia töitä. Nyt heillä on edessään vielä likaisempia töitä, jotka he myös aikovat jättää muille. Tämä munaus on vielä isompi, koska ennen sitä ei ollut minkäänlaista kunnollista tutkintaa tulijoiden tavoista, uskonnosta tai mielenlaadusta. Eivätkä asiat menneet näinkään: "Hyvät parlamentin jäsenet, mitä te ajattelette asiasta? Se vain lisää sanomalehtiemme levikkiä, televisiollamme tulee olemaan keskustelun aiheita, poliisimme saavat vihdoinkin jotain todellista työtä ja kirjailijamme ja kustantajamme saavat tuntea jotain mitä he eivät ole koskaan tunteneet: Pelkoa. Ja meille on taattu jatkuva ongelmien syöttö seuraavaksi pariiksi sadaksi vuodeksi. Joten antaa tulla kaverit, nostakaa kätenne, jos olette sen puolesta." Silloin 150 kättä nousi ilmaan. Arviointivirheitä vaarallisempia ovat luonteen virheet, koska niitä toistetaan jatkuvasti. Sellainen, joka sattumalta tekee rikoksen on paljon helpompi ohjata takaisin oikealle polulle kuin sellainen, jonka luonne on rikollinen. Hollantilaisten väärä luonteenlaatu oli selkeästi nähtävissä jo monta vuotta sitten, kun vahvasti vartioidussa ydinvoimalaitoksessa vuosia työskennellyt pakistanilainen

onnistui huijaamaan koko henkilökuntaa viattomalla naamallaan ja kuljetti suurlähetystönsä avustuksella monenlaisia tarvikkeita, kuten uraania ja kiloittain salaisia asiakirjoja Pakistaniin mahdollistaen sille ydinaseen valmistamisen. Hollannin haavoittuvuus ei ole siinä mahdollisuudessa, että Karachista lentäisi ydinohjus Amsterdamiin, sillä Bombay ja Delhi ovat paljon todennäköisempiä kohteita sille (mistä kiitos Alankomaille), vaan hollantilaisten herkkäuskoisuudessa, helppoudessa jolla heitä voi huijata ja helppoudessa jolla heidän luottamuksensa voidaan saavuttaa.

Kaikki tuo siis huomioiden se tosiasia, että ulkomaalaisille ei olisi pitänyt edes olla sallittua työskennellä tuossa salaisessa laitoksessa. Oli muuten hauskaa kuinka tuon tapahtuman aikana - muistan Kanadan esittäneen voimakkaita vastalauseita Alankomaille - ajattelin, että hollantilaisten hallitus ei koskaan olisi voinut olla noin huolimaton. Arvelin, että hallitus tiesi tuon pakistanilaisen olemassaolosta ja salli hänen jatkaa hallituksen mielellään myymien raaka-aineiden ostamista ja vapaaehtoisesti annettujen väärin asiakirjojen salakuljetusta. Yliarvioin hollantilaiset kuitenkin siinä asiassa suuresti. Silti muslimien läsnäolo Alankomaissa ei ole täysin tarkoituksetonta. Tavallisesti keskiverto hollantilainen on nähnyt, juonut ja tehnyt kaiken ennen kuin hän täyttää 24 vuotta, joten hänellä ei ole enää mitään mielenkiintoista odotettavissa. Ja koska koirista ja kissoista ei oikein ole riittävän säälin kohteiksi hollantilaiset tarvitsevat ulkomaalaisia ja jopa pakolaisia päästääkseen sanomaan "Oi oi ja voi voi", "Kuinka onneton tapaus.". Sen lisäksi he ovat hauskoja leluja, jotka kikattavat ja punastuvat, he ovat karkeita ja jos on oikein onnekas voi saada jopa läpsäyksen korvilleen, joka on erittäin epätavallista ja kaiken kaikkiaan hyvin virkistävää.

Vierailu väittämien vesiputoukselle

Nyt kun muslimit ovat täällä, luonnollisesti on myös vuolaasti ryöppyävä määrä syitä heidän läsnäololleen. Vaikka toisaalta minun täytyy myöntää olevani aika varma siitä, että Alankomaissa on paljon enemmän muslimeita, kuin niitä syitä. Kuten kaikki tietävät ensimmäinen väittämä, jolla selittää ilmenneitä ongelmia on se, että Alankomaiden muslimit ovat syrjittyjä, eikä heitä ole hyväksytty yhteiskunnan jäseniksi. Itse myöskin tummaihoisena muslimina en ole koskaan saanut osakseni syrjintää Alankomaissa, paitsi ulkomaalaisilta. Pahinta mitä minulle tapahtuu on se, että nainen piilottaa käsilaukkunsa tai myymäläetsivä pitää minua silmällä, ja tuollaisen voin hyvin hyväksyä, koska viime kädessä heidän epäluottamuksensa syynä on itseni kaltaisten ihmisten tapa varastella.

Mitä hyväksytyksi tulemiseen tulee; olen tavannut tuhansia hollantilaisia ja minulla on tusinoittain hollantilaisia ystäviä ja kertaakaan minun ei ole annettu ymmärtää etten olisi tervetullut, eikä minua myöskään ole jätetty vaille huomiota. Päinvastoin, olen usein kiusaantunut erityisen kohteliaasta käytöksestä itseäni kohtaan. Totuus on, että ainoastaan he, jotka itse luovat tilanteen, jossa tulevat torjutuiksi, jotka suhtautuvat itse ylimielisen alentuvasti ja tekevät itsensä tavoittamattomiksi, tuntevat syrjintää itseään kohtaan. Todellisuudessa muslimit torjuvat hollantilaiset. Heidän valituksensa siitä, että he olisivat syrjinnän kohteita on vain kätevää huomion kääntämistä väärään suuntaan. "Mutta syrjintä ja sosiaaliset ongelmat ovat vain sovittelukysymyksiä", sosiologit väittävät. Heidän mukaansa muslimeilla, niin lapsilla kuin aikuisillakin, on vaikeuksia siirtyä omasta kulttuuristaan hollantilaiseen kulttuuriin ja niin kauan kuin heillä on tuo prosessi kesken (se on kestänyt useita vuosia tähän mennessä) he eivät vaadi muuta kuin tulla suvaituiksi.

Tuossa luultavasti on enemmän ja vanhempaa totuutta kuin sosiologit tajuavat. Ehkä muslimeilla oli sopeutumisvaikeuksia omissa maissaan, joissa he taistelevat toistuvasti, ja he olivat aggressiivisia jo ennen saapumistaan Alankomaihin. Ehkä heillä on ollut sopeutumisprosessi kesken jo vuosisatoja, mutta koska aurinko laskee länteen, tai koska maapallolta puuttuu itänapa, he eivät ole koskaan onnistuneet saamaan sitä päätökseen. Jos sovitteluväittämässä olisi mitään pohjaa niin Kanadaan ja Australiaan muuttavien hollantilaisten pitäisi tulla aggressiivisiksi, vaikeasti koulutettaviksi,

rikoksia tekeviksi jne...”Mutta ongelmamme ovat, kaiken kaikkiaan, hinta jonka maksamme yhdessä elämisestä ja eikö yhdessä eläminen ole antamista ja ottamista?” kysyy hollantilainen. Mutta tuosta ei tässä tapauksessa ole kysymys. Mikäli todella olisi syyrialaiden ja hollantilaisten erilliset yhteisöt, jotka molemmat sijaitsisivat Tokiossa, niin olisi loogista, että molemmat yrittäisivät samalla tavalla sopeutua toisiinsa.

Mutta muslimit sattuvat olemaan Alankomaissa, hollantilaisten emämaassa, heidän kotonaan ja tarpeellisen sopeutumisen pitäisi tulla täysin muslimien puolelta ilman mitään hollantilaisille asetettuja velvollisuuksia. En voi muuttaa jonkun kotiin ja sisustaa sitä uudelleen, maalata televisiota vaaleanpunaiseksi ennen kuin rikon sen, polttaa sikareita, heittää kissaa ulos ja odottaa, että tuo joku hyväksyisi sen. Sitä paitsi, jos hollantilaiset sopeutuisivat vieraaseen kansallisuuteen edes 10 prosenttisesti heidät olisi jo revitty rikki. “Niin, mutta Alankomailla oli siirtomaita, eikä sekään ollut reilua”, joku tulee huomauttamaan. Ensinnäkin emme voi sanoa: “Sinä tapoit minun perheeni, nyt minä tapan sinun perheesi.” Toiseksi on pakko huomata, että amerikkalaiset Filippiineillä, englantilaiset Intiassa ja hollantilaiset Indonesiassa, huolimatta joskus halveksittavasta tavasta kohdella paikallista väestöä, auttoivat noita kansakuntia kehittymään rakentamalla rautateitä, perustamalla kouluja ja teollisuutta, ja jopa auttoivat niitä ylläpitämään kulttuuria suojelemalla historiallisia monumentteja ja rakennuksia paikallisilta, jotka käyttivät niitä vessoina.

Ja kun tuli aika, jona heidän läsnäoloaan ei enää arvostettu, he lähtivät. Ehkä hieman liian myöhään ja vähemmän ystävällisissä merkeissä kuin olisi ollut suotavaa. Kun he olivat menneet, se kaikki oli historiaa. Muslimien läsnäolo Alankomaissa on kuitenkin kokonaan toinen tarina. “Levität nyt tarpeetonta paniikkia, samankaltainen tilanne kuin nyt muslimien suhteen oli Alankomaissa jo 17:sta vuosisadalla ja silloinkin siirtolaiset onnistuivat sopeutumaan yhtä hyvin. Hollantilaiset selvisivät siitä siirtolaisaallostaa.”, kuulen jonkun ajattelevan. Kaikki totta, paitsi sana samankaltainen. Toisin kuin 300 vuotta sitten siirtolaiset ovat nyt muslimeja ja siinä piilee keskeinen ero unohtamatta muita tärkeitä elementtejä kuten öljy, sotilaallinen laajeneminen, pitkän matkan ohjukset, aikapommit, poliittinen paine, biologinen sodankäynti, Andre van E:t, tietokoneet, faksit, jne., joilla noina aikoina ei ollut mitään roolia. Ja sitä paitsi, ovatko kiinalaiset, jotka tulivat kauan sitten ja sopeutuivat elämällä puolittain maanalaista elämää, tai molukit, jotka haluavat olla vain itsensä kaltaisten seurassa, hollantilaisia esimerkkejä integraatiosta? Minusta on lyhytnäköistä olettaa, että se mikä toimii suhteellisen hyvin menneisyydessä tulisi toimimaan hyvin myös tulevaisuudessa. Sillä jos noin olisi niin sijaisnäyttelijät olisivat haavoittumattomia.

Sitten on väite, että muslimit eivät ole vain muutama hajallaan asuva perhe vaan kokonainen sivilisaatio. Silloin ei oikeastaan olisikaan ongelmia, jos tuo sivilisaatio olisi lähtöisin vaikkapa Skandinaviasta. “Hyvä on, hyvä on, mutta on ainoastaan kourallinen fundamentalistisia muslimeja 14 miljoonan hollantilaisen joukossa”, tuovat jotkut optimistit näkemyksensä esille. Epäilen vahvasti sitä, että heitä olisi ainoastaan kourallinen. Kourallinen ei-fundamentalisteja näyttää todennäköisemmältä. Siitä riippumatta kourallinen on usein enemmän kuin tarpeeksi. Ei tarvita kuin yksi ääni lietsomaan joukkoa rauhallisia ihmisiä, yksi varas ja kaikki kaupat aloittavat varotoimenpiteet, yksi epäsosiaalinen perhe ja koko katu menettää viehätöksensä, yksi itäeurooppalainen metallikilpikonna ja sadat autoilijat joutuvat vaaraan, yksi paennut murhaaja ja koko kaupunki elää pelossa ja lopuksi: yksi potentiaalinen kaappari ja miljoonat lentomatrustajat saavat kärsiä ruumiintarkastuksista vuosia. Ja vielä: Jos suunnittelen tekeväni vahinkoa sadalle ihmiselle eikä kellään noista sadasta ole mitään aikeita minun suhteeni, niin kuka silloin on vaarassa?

“Hyvä on, olet ehkä oikeassa, mutta et kuitenkaan voi sanoa noiden muslimien olevan syyllisiä siihen, että he ovat sellaisia kuin ovat.”, uskovat monet. Tuo onkin totta, mutta onko hollantilaisia sitten syytettävä? Täsmälleen siitä syystä, että vastaus tuohon on ei, on Alankomaissa ja Englannissa Anonymien Alkoholistien kaltaisia järjestöjä joihin veljekset viinassa ovat tervetulleita oppimaan itsensä pelastamista ilman tunteita syyllisyydestä, koska alkoholismi ei ole

heidän vikansa. Mutta jos hollantilaiset haluavat ottaa syyn kaikesta, he voivat saman tien päästää kaikki vangit vapaiksi, koska ei ole 100 prosenttisesti heidän syytänsä, että he ovat rikkoneet lakia. "Älä huolehdi, ole iloinen; koska me olemme tuhatposkisia enkeleitä ei ole väliä kuinka usein meitä lyöt, sillä kerta toisensa jälkeen käännämme sinulle toisen posken.", on hollantilaisten ajattelutapa. Tuo asenne ei ole väärin, ja on totta, että kosto ei ole suositeltavaa, ja vaikka kääntääkin toisen posken niin lyöjä tuntee syyllisyyttä rangaisten näin itseään. Hollantilaiset tekevät virheen kuvitellessaan, että kun nämä periaatteet toimivat heidän keskuudessaan ne toimivat myös muiden kanssa. He unohtavat, että jotkut ihmiset eivät koskaan tunne syyllisyyttä tai näe virheitä omassa toiminnassaan, koska heiltä puuttuu henkinen kapasiteetti sellaiseen. Ei voi viedä kissaansa ilkeän koiran viereen ja antaa koiran repiä sen melkein kappaleiksi ja palata sitten myöhemmin kissan kanssa siinä toivossa, että koira olisi oppinut virheistään.

Muutoksen olosuhteet

Olisi ehkä brutaalia ja naurettavaakin ajatella, että paras ratkaisu nykyiseen tilanteeseen olisi muslimien muuttuminen. Muutokset, riippumatta siitä ovatko ne geneettisiä, astronomisia tai ekologisista tapahtuvat vain tietyissä olosuhteissa. Tämä koskee myös muslimeita, joiden muuttuakseen täytyisi täyttää tietyt kriteerit suhteessa älykkyyteen, luonteeseen, tahtoon, kyvykkyyteen, olosuhteisiin ja aikaan.

Älykkyydestä: Sopeutuakseen hollantilaiseen elämäntapaan muslimien pitäisi pystyä ymmärtämään mitä hollantilaiset ovat. Kaikella vilpittömyydellä, muslimeilla ei ole pienintäkään hajua mikä hollantilainen oikeasti on. Kuinka avomielinen hollantilainen on, kuinka mielipuolinen tai vapaa. Voi olla, että muslimit eivät edes ymmärrä sitä, että Alankomaat ei ole islamilainen kansakunta. Itseään, ja islamiaan, he eivät ymmärrä sen enempää. Ja jos Amsterdamin - ja joskus hallituksenkin - islamilaisien asioiden neuvoja Jan Beerenhout yrittää järkevällä tavalla keskustella islamilaisien johtajien kanssa heidän uskonsa sopeuttamisesta hollantilaisiin tapoihin hän saavuttaa ainoastaan sen, että islamilaiset johtajat vaativat yhdessä hänen eroaan, jossa he eivät onnistuneet. Hän oivaltaa myös, että islamilaiset johtajat eivät ymmärrä häntä. Eikä se johdu heidän haluttomuudestaan vaan kyvyttömyydestään. He kokivat samanlaista kyvyttömyyttä ymmärtää asioita silloin, kun Neil Armstrong astui viisi kertaa kevyemmällä jalallaan kuun pinnalle, joten he vakuuttivat ihmisille ympärillään, että kyseessä oli vain studiolaravastus.

Luonne: Muuttuakseen ihmisellä täytyy olla joustava luonteenlaatu. Fundamentalismi on joustavuuden suora vastakohta. Ja vaikka joustavuutta olisikin niin: Jotta voisimme laittaa juotavaa vettä kanisteriin, jossa on bensaa, täytyy se ensin tyhjentää bensasta.

Tahto: Muslimit ovat ylpeitä siitä aggressiosta, jonka he kehittivät Rushdieta vastaan. He ovat vakuuttuneita oman luonteensa paremmuudesta. Islamilaiset koulut symboloivat sellaisen julistuksen allekirjoitusta, jossa ilmaistaan, että he eivät halua muuttua.

Kyvykkyys: Vaikka joku haluaisikin kovasti muuttua se ei merkitse sitä, että hän todella onnistuisi. Kissaa ei voi opettaa noutamaan keppejä.

Olosuhteet: Jos olisi, kuten on aiemminkin sanottu, vain muutamia islamilaisia perheitä levittäytyneinä ympäri Alankomaita, ja jos hollantilaisten lasten täyttämässä koulussa olisi vain yksi islamilainen lapsi, niin silloin muutos olisi väistämätön. Jos siellä olisi kolme islamilaista lasta, he pysyttelisivät yhdessä ja muutos ei tapahtuisi luonnollisesti. Kouluissa, joissa enemmistö oppilaista on islamilaisia muutos on lähestulkoon mahdoton.

Aika: Vaikka kaikki olosuhteet olisivat kohdallaan muutos olisi silti pitkä kehityshistoriallinen tapahtumaketju.

“Ja entäpä te, herra Rasoen, tai mikä ikinä nimenne onkaan, tähän olette itse vastaväite kaikelle sille mitä te esitätte, koska teistä näkee, että muslimit voivat muuttua.” Tuon ajatuksen on jo täytynyt nousta joidenkin lukijoiden mieleen. Ajattelen, että se oli pelkkää satumaista onnea, että minulla oli tarvittavat ainekset sisälläni yhdistettynä päättäväisyyteen, ja että muutos, joka yleensä vaatii monia sukupolvia tapahtui yhden ihmiselämän aikana. Uskon vilpittömästi siihen, että keskivertomuslimit eivät kykene samanlaiseen loikkaan.

Muslimit itse ovat tietenkin eri mieltä. Mitä heihin tulee he pitävät itseään hollantilaisina heti kun he saavat hollantilaisen passin. Muut ulkomaalaiset ajattelevat, että ensin täytyy ottaa kännit, katsoa Andre van Duinia ja oppia sanomaan ‘chot-verdoma’ (kirottu minä) ja ‘eutkerneq’ (sosiaaliturva) ennen kuin titteli on ansaittu. Olen eri mieltä molempien kanssa, koska kyse ei ole noista, vaan kyse on mielenlaadusta ja normijärjestelmästä. Tämä merkitsee esimerkiksi sitä, että jos haluan hollantilaisen tyttöystävän ei ole väliä vaikka hän olisi pikimusta, syntynyt Amerikan sademetsissä, olisi gorilloiden kasvattama, Tarzanin kidnappaama ja myöhemmin Gaddafin seitsemännän vaimon adoptoima, kunhan hänellä on tyypillinen hollantilainen mielenlaatu. Ja sattumalta on niin, että tuollaista mielenlaatua voi löytää vain hollantilaisten, Alankomaiden kansan, joukosta. Ja mikäli vastakkaisessa tapauksessa hollantilaisten vanhempien lapsi olisi kasvatettu USA:ssa italialaisten toimesta, jolloin hän olisi saanut mielenlaadun, joka olisi täysin erilainen kuin hollantilaisilla, en katsoisi häntä hollantilaiseksi. Joten kysymys ei ole siitä osaavatko muslimit tehdä tietynlaisia juttuja vaan siitä kuinka he käyttäytyvät, riippumatta siitä onko kyse poliiseista, veroista tai sairaalassa olosta.

Kysymys ei ole siis siitä miltä he näyttävät vaan siitä kohtelevatko he ihmisiä samalla alkuperäisellä, hollantilaisella ystävällisyydellä. Käyttäytyisivätkö he kuin machot naapuripartioissa? Olisivatko he korruptoitavissa poliiseina? Puhuisivatko he törkeyksiä potilaalle sairaanhoitajina? Sekoilisivatko he ärtyneesti ruuhkissa? Käyttäytyisivätkö he autoritäärisesti työntekijöitään kohtaan? Olisivatko he yhtä suvaitsevia kuin hollantilaiset vai valittaisivatko he jatkuvasti kaikesta protestoiden ja lakijuttuja nostaan? Kaiken kaikkiaan, käyttäytyisivätkö he hollantilaisten tapaan vai säilyttäisivätkö he oman mielenlaatunsa? Kaikki nämä kysymykset ovat kuin potkuja jo valmiiksi avoimiin oviin. Totuus on, että ei englantilaisilla, tai amerikkalaisilla, tai surinamilaisilla, tai molukeilla, tai yleensä kenelläkään muulla kuin hollantilaisilla ole hollantilaista mielenlaatua ja ainoa mahdollisuus saavuttaa se on, ei syntyä Hollannissa, vaan se, että on kasvatettu todelliseksi hollantilaiseksi hollantilaisessa ympäristössä. Ja tämä vie meidät takaisin evoluutioon, joka kulkee tasaisesti ja ilman hyppyjä mukaan lukien Alankomaissa asuvat muslimit ja alikehittyneet kansakunnat, aina siihen asti kunnes ne ovat kehittyneet Lännen tasolle.

Tarkastellaan vaikka Pakistanin kaltaista kansakuntaa ja katsotaan inhimillisen käytöksen evoluutiota harmaasävyskaalalla. Sen perusteella neiti Bhutto on varmasti askel eteenpäin ja vaaleamman harmaa, mutta kuinka paljon vaaleamman? Hän todennäköisesti ajattelee vähemmän uskonnollisesti kuin edeltäjänsä, vähemmän tummasti, mutta kuinka paljon vähemmän? Itäisen Euroopan maat ovat myös edistyneet, mutta kuinka paljon? Ja onko se äkkiä tehnyt niistä yhtä vapaasti ajattelevia kuin Lännestä? Yksi askel kohti Lanttä ei ole askel Länteen ja yksi sävy vähemmän mustaa ei ilmaise mitään niistä kaikista harmaan sävyistä, jotka vielä pitää ylittää ennen kuin valkoinen on saavutettu. Taas kerran vastaus kysymykseen onko Pakistan länsimaalaistettu: Ei. Ja kun ICO:n 46 islamilaista maata eivät yhtyneet Khomeinin käskyyn murhata Rushdie, ainakaan julkisesti siis, se ei merkinnyt sitä, että ne olisi vallannut eurooppalainen henki. Vaikka jotkut muslimit eivät ole fundamentalisteja ja vastustavat terrorismia ja panttivankien tappamista, se ei välttämättä merkitse muuta kuin että he ovat vain yhden askelen päässä sellaisesta fanatismista, että ajattelisivat toisin.

Kysymys ei ole siitä ollaanko Hezbollahin puolesta vai sitä vastaan, tai kannatetaanko PLO vai El-Fatahia vai heidän kilpailijoitaan, vaan siitä millaisia ollaan. Ei ole väliä sillä miten sen annetaan näkyä, tai edes sillä mitä itse itsestä ajatellaan. Jos ollaan aggressiivisia niin silloin ollaan

täsmälleen sitä. Itselläni oli jopa tilaisuus todistaa mielenosoitusta Khomeinia vastaan. Musliminainen kulki joukkojen edessä ja huusi: "Khomeini on kuollut!" Sanat poikkesivat, mutta äänensävy, ilmaisu ja aggressiivisuus hänen silmissään olivat sellaiset, että yhtä hyvin hän olisi voinut huutaa: "Tappakaa Rushdie!"

Integraatio: surulliseksi tekevä satu

Hipeillä, joiden kanssa istuskelin Kabuln kaduilla kun se vielä oli sallittua, oli omat hyvä ja huonot puolensa, kuten kaikilla muillakin liikkeillä. Heidän ideologiansa uskaliain tempu, vapaa rakkaus ilman vakituista kumppania ei toiminut käytännössä vaikka se teoriassa olisi ollut kuinka järkevää ja hyvää tarkoittavaa. Se sattuu, kun tyttöystäväsi makaa silmiesi alla sängyssä jonkun toisen kanssa. Ihmisluonnossa ei ole kysymys oikeasta ja väärästä, vaan fantasiasta ja todellisuudesta. Hollantilaiset ovat pitkälti hippien henkisiä jälkeläisiä, ulkoa opittujen Technicolorsatujensa seuraajia tässä oletetussa integraatiossa. He haastavat ne perustavanlaatuiset luonnonlait, joiden mukaan miljoonat erilaiset kasvit ja eläimet elivät harmonisesti yhdessä toistensa kanssa miljoonia vuosia, johon tarvitaan enää hollantilaisia, aikomuksenaan sekoittaa ne, jotta väistämättömät seuraukset toteutuisivat.

Kanadan Toronto on luonnonlakeja vastaan ja on ehkä paras esimerkki monirotuisesta yhteiskunnasta, joka koostuu melkein kokonaan siirtolaisista. Mutta kummallista kyllä ihmiset siellä eivät ainoastaan näytä pelokkailta ja epäluuloisilta, vaan heiltä puuttuvat kaikki kontaktit ja kaikki ystävällisyys, kuin kukaan ei tietäisi miten toisen voi odottaa käyttäytyvän. Kansallisuudet, sekoittumattomina kuin vesi ja öljy, elävät siellä omilla pikku alueillaan, joskus ominen liikennemerkkeineenkin, kuin kansakunnat suuremman kansakunnan sisällä, mutta ne eivät missään nimessä integroidu. Hämmästyttävien kanadalaisen yhteiskunnan uusi ilmiö on selkeän mustavalkoisena luettavissa lakimiesten lähes kaikkialle julkisiin rakennuksiin, jopa supermarketeihin, kiinnittämistä mainoksista, joissa he kehottavat yleisöä kääntymään puoleensa kaikissa mahdollisissa yhteiskunnallisissa epäkohdissa. Autokoulut tukevat lakimiehiä opettamalla oppilaitaan onnettomuuden tapahtuessa olemaan myöntämättä syyllisyyttään ja aina syyttämään toista osapuolta saman tien. Lakimiehet mainostavat itsensä rikkaiksi tajutessaan, että heidän ammatissaan ei olisi voinut valita parempaa kansakuntaa kuin Kanadan, kansakunnan, jossa kaikki käyvät toistensa hermoille.

Sellaisten lakijuttujen näkemisen lisäksi, joita lähetetään suorana TV-ohjelmassa People's Court, ja joissa ihmiset voivat haastaa toisiaan, koska koira on paskantanut heidän pihalleen tai lapsi on nauranut heille, koin pari tuollaista juttua henkilökohtaisestikin. Kerran eräänä kuumana kesäpäivänä, jolloin lämpötila nousi lähelle 40 celsiusastetta, kävelin paljain jaloin uima-altaalta ilmastoituun ostoskeskukseen. Vartija ei sentään lähtenyt hakemaan hirttoköyttä, mutta ilmoitti, että sisään sai astua vain kengät jalassa. Kysyessäni miksi niin on, minulle kerrottiin, että johtaja pelkäsi jonkun voivan astua terävään kiveen tai johonkin piikkiin ja siitä syystä sitten haastaa ostoskeskuksen oikeuteen. Toisen kerran palasin kauppaan johon olin unohtanut kassini. Ennen kuin sain sen takaisin minun täytyi allekirjoittaa todistus, että olin noutanut sen, koska muuten olisin voinut syyttää heitä varkaudesta. Se oli muuten sama kauppa, jossa minut pistettiin poseeraamaan seinää vasten kahta arkistokuvaa varten. Bravo, Kanada! Miksi on niin, kuten Torontossa, että integroitunutta yhteiskuntaa ei voi saavuttaa? No ei se ole mikään ihme sillä loppujen lopuksi, kun itkemme jonkun kuolemaa se on useimmiten veli, sisar tai toinen vanhemmista.

Ja kun hollantilainen hirtetään huumeiden hallussapidosta Malesiassa se ei näy sanomalehtiotsikoissa Tansaniassa. Miksi ei? Koska ihmiset eivät siellä tunne olevansa yhteydessä vieraisiin ihmisiin samalla tavalla kuin omiinsa. Jokainen kansakunta, mukaan lukien hollantilaisten oma, tuntee jonkinlaista, pidettiin siitä tai ei, tunnetta siitä, että he muodostavat yhden suuren

perheen (samanlainen etsii samanlaista), koska niin ihminen vain toimii. Torontolle päinvastainen paikka on eräässä Gelderlandissa sijaitsevassa kylässä, jonka jätän nimettömäksi sen omaa hyvää ajatellen. Siellä ihmiset eivät etsi itsensä kaltaisia koska heillä on jo toisensa ja he ovat onnistuneet eristämään itsensä ympäröivistä kylistä. Viettäessäni viikon tuossa kylässä, jossa muuten olin tervetullut vieras, tunsin ilmapiirin niin kotoisaksi, että tuskin koskaan olin kokenut sellaista siitä lähtien, kun olin kyseisen sanan oppinut tuntemaan. Tässä kylässä asui suurin piirtein 20 000 ihmistä, enkä koskaan ole kuullut niin monien tuntevan toisiaan nimeltä, kävellessään perinteisissä vaatteissaan öisin, nauraen ja niin paljon iloa toisistaan tuntien, että he tuntuivat muodostavan yhden suuren perheen. Ja toden totta, sain tietää, että he menivät naimisiin vain toistensa kanssa.

Mutta kaikkein paras todistus siitä luottamuksen ilmapiiristä, joka siellä vallitsi oli se, että kauppojen sulkiessa ovensa iltapäivällä tavarat jätettiin ulos vartioimattomina. Niin toimittiin niissäkin kaupoissa, jota olivat näkymättömissä sokkeloisilla kujilla. Kun viikko oli kulunut ja lähdin jälleen matkaan tiesin olleeni sellaisten ihmisten joukossa, jotka tiesivät keitä he olivat ja mitä he edustivat. Identiteetin häviäminen (josta tämä kylä ei kärsinyt), johon sekoittuu erilaisten ihmisten välisiä ristiriitoja, on se mikä kylvää hajaannusta kansakuntiin. Kansakunta, jossa Rushdie syntyi jakaantui kahtia muslimien ja hindujen erojen takia, ja sitten kolmeen osaan kiitos pakistaniilaisten ja bengalilaisten, ja todennäköisesti Kashmir ja kumppanit tulevat mukaan sille listalla, jossa Romanian Transylvania, Liettua, Kanadan Quebec ja Neuvostotasavalta Gruusia, ja monia muita alueita jo on. Ja lisää tullaan listaamaan.

Mikä todistaa, että kaikkein ilmeisin ja tehokkain ratkaisu kahden kansan mielipide-eroihin on ero. Se on luonnollinen ilmiö jota noudattavat jopa talot, joissa ihmiset kaikkialla maailmassa elävät eristyksissä ympäristöstään. Ilmiön luonnollisuutta todistavat Juventuksen ja Liverpoolin kannattajat, sekä tuhannet avioerot vuosittain. Jos Kiina olisi hajonnut kahteen osaan, edistykseen ja konservatiiviseen, niin silloin sen ei olisi tarvinnut tuhota niin monia ihmiselämiä, koska erossa eläminen ei tee ihmisistä vihollisia, vaan tuo heidät lähemmäs toisiaan ystävinä.

Jos on niin, että maailman täytyy integroitua väkisin, niin eikö muslimimaidenkin pitäisi ottaa osaa projektiin ja sallia vähintään kohtuullinen määrä hollantilaisia jäseniä Marokon ja Tunisian parlamentteihin? Tähän mennessä Hollannin integraatioteoria ja odotukset sen onnistumisesta ovat pysyneet pystyssä vain todisteiden puutteella ja sille vastakkaisilla todisteilla. Mutta toisen sukupolven muslimien ilmestyminen, jotka vaatteineen, tapoineen ja sosiaalisine ympäristöineen ovat alkuperäisten täsmällisiä kopioita ja neljäkymmenen islamilaisen koulun perustaminen ovat nyt muodostaneet ohittamattoman todistuksen, että mieletön pyrkimys integroida kaksi kulttuuria on kohdannut valtavan epäonnistumisen.

Tässä lepää Alankomaat

Ilmiö $A = B$

Leikittelin mielessäni idealla $A = B$ niiden vuosien aikana, jolloin matkailin, kunnes se eräänä päivänä otti kahden kanan muodon. Tämä tapahtui viipyessäni erään hollantilaisen perheen vieraana kylässä lähellä Amersfoortia. Heidän omaisuuteensa kuului viisi kanaa, jotka kipittelivät hiljaisina ja huolehtivat omista asioistaan. Eräänä päivänä perhe osti kuudennen kanan ja päästi sen muiden joukkoon. Kaikki nuo rauhaa rakastavat kanat tulivat niin aggressiivisiksi, että ne melkein nokkivat tulokkaan kuoliaaksi. Tunsimme todellista sääliä. "Raukkaparka", me sanoimme. Kaksi viikkoa myöhemmin, kun kuusi kanaa olivat tulleet ystäviksi he ostivat seitsemännen.

Täsmälleen sama aggressiivinen käytös toistui yhdellä erolla: kuudes kana, joka kaksi viikkoa aiemmin oli ollut uhri, oli nyt kuuden hyökkääjän joukossa. Eli mennäksemme itse asiaan, niin

monissa elämän asioissa ei ole kyse siitä kuka tekee mitään kenelle, jos molemmat osapuolet ovat samanlaisia: $A = B$. Silloin on yhteensattumien seurausta miksi joku tapahtuma on sellainen kuin on. Kaikki olisi voinut tapahtua toisinkin päin. Lisäksi on tietenkin tapauksia, joissa ihmisistä tulee täysin syyttömyyttään uhreja tilanteissa, jossa he toisten ihmisten kengissä eivät olisi sellaisia olleet, mutta tuollaisesta ei ole nyt kysymys.

Kun kymmenen iranilaista tai palestiinalaista hyökkää ja murhaa kymmenen irakilasta tai israelilaista niin myötätuntomme on kuolleiden, heidän naistensa ja lastensa, puolella. Toisissa olosuhteissa kuolleet miehet ja heidän perheensä olisivat voineet murhata ensin mainitut kymmenen ihmistä. Silloin olisimme katsoneet paheksuen heitä, joita kohtaan äsken tunsimme myötätuntoa. Eikö ole surullisen selvää, että suuren osan maailman surkeudesta ovat aiheuttaneet samat ihmiset, jotka joutuvat sen uhreiksi? Nelson Mandelan asian puolesta esiintyvät taiteilijat eivät siksi ole yhtään parempia kuin sodassa olevat sotilaat, kommunistisen sorron uhrit eivät siksi vastusta väkivaltaa, apartheidin uhrit eivät siten ole itse vapaita rodullisista ennakkoluuloista, ja lopuksi: jos kansa joutuu kerran toisensa jälkeen nälänhädän uhriksi se ei merkitse, että kyseinen kansa ei koostuisi fanaatikoista.

Teoria voi olla kova ja järjenvastainen, mutta usein todellisuuskin on kova ja järjenvastainen, eikä siis sovi syyttää teoriaa joka sitä kuvaa. Teoria, että $A = B$ ei merkitse, että nyt kaikki A:t ovat yhtä kuin kaikki B:t. Se ei esimerkiksi sano, että hollantilaiset ovat yhtä kuin turkkilaiset tai, että jokainen koira on yhtä kuin toinen koira. Asia on paljon monimutkaisempi. On koiria ja koiria, tyhmiä ja älykkäitä, tyyniä ja hermostuneita, rauhallisia ja aggressiivisia ja niin edelleen, ja sama koskee ihmisiä. Aggressiivisen koiralajin hyökätessä rauhallisen lajin kimppuun emme voi sanoa, että $A = B$, kun taas aggressiivisen koiran hyökätessä toisen aggressiivisen koiran kimppuun voimme tuntea myötätuntoa kärsivää kohtaa, mutta se ei poista sitä tosiasiaa, että todellisuudessa molemmat ovat samanlaisia: $A = B$.

Pakolaiset

Hollantilaisten tavan kohdella pakolaisia ei pitäisi näyttää oudolta kenestäkään, joka tuntee heidän yleistä käytöstään, ja tähän sisältyy myös asiaan liittyvien äänekkäiden vaatimuksien määrä. Vaikka otan huomioon lapset, jotka päivittäin kuolevat nälkään ja sairauksiin polttavan auringon alla, haihtuen hitaasti karpäsparvien alle, ja kuulen sen yhden ainoan sireenin äänen heidän viimeisessä unessaan, ennen kuin heidän sydämensä päättävät antaa periksi ja luopua taistelusta, sireenin, joka kuuluu ambulanssille sen syöksyessä kaikkien punaisten valojen läpi, lähes lentäen pelastamaan kissaa, joka luultavasti on tukehtumassa terapeutiltaan saamaansa kaviaariin, niin ihmettelen mistä kaikki tämä hälinä johtuu. Ehkä ei pitäisi ihmetellä, sillä tiedän millaista meteliä papukaijat voivat joskus pitää. Mitä hollantilaisiin tulee niin pakolainen on pakolainen, joten minä itse pakolaisena voisin tehdä murhan Alankomaissa tänään, paeta Bangladeshiin, antaa julistaa itseni kuoliaaksi, ostaa uuden passin uudelle nimelle, paeta pakolaisena samaa vanhaa reittiä Alankomaihin, jossa minua kohdeltaisiin taas uudestaan kuin kuningasta.

Ja ajan kuluessa, ellei kukaan pitäisi minua silmällä voisin lähteä lomalle omaan maahani ja kuluttaa siellä hollantilaista valuuttaa, jota minulla luonnollisesti olisi, koska olen kirjoilla usealla nimellä ja saan sosiaaliturvaa useamman ihmisen edestä. (Hollannin Sri Lankan suurlähetystö on vahvistanut VVD:n syytökset siitä, että monet Sri Lankalaiset pakolaiset lomailevat salaa Sri Lankassa. Lähde Teletext news, heinäkuun 8.1989.) Ilmiö $A = B$ panee meidät tuskallisella tavalla kohtaamaan sen tosiasian, että vihamielistä käytöstä pakenevat eivät välttämättä olekaan viattomia ja vaarattomia. He ovat hyvinkin voineet jättää jälkeensä naisia ja lapsia tai ovat itse kykeneviä vihamieliseen ja jopa rikolliseen käytökseen. Kaikkea tällaista tiedetään tapahtuneen.

Samalla on myönnettävä, että Itä-Saksan pakolaisten, jotka on pakotettu lähtemään, tilanne on

kokonaan toinen. Emme puhu muslimien tapauksessa vallankumouksellisista kirjoittajista, runoilijoista, tai uudistajista, jotka eivät kuulu kotimaihinsa, koska heidän henkiset ominaisuutensa ovat niin paljon kehittyneemmät. Me puhumme jatkuvasta virrasta ihmismassoja, jotka tuskin koskaan tulevat poistumaan, puhumattakaan surullisesta tosiasiasta, että Intiassa syntyy joka päivä 7000 (?) lasta ja Kiinassa 2500 (?) lasta tunnissa, vain pari esimerkkiä mainitakseni. Alankomaat ei ehkä ole liian pieni vielä suuremmalle määrälle pakolaisia, mutta koskaan ei ole tarpeeksi tilaa antaa naivin hyvän tahdon ja nationalismin elää rinnakkain. Tässä vaiheessa minun on huomautettava, että hollantilaiset eivät näytä ymmärtävän hyvän ja oikean eroa. Ajaminen autolla Amsterdamista Tilburgiin, koska kauppa myy siellä shampoon lasipullossa muovipullojen sijaan on tarkoitukseltaan hyvää, mutta se ei ole oikein.

Jos joku myy kaiken omaisuutensa ja ottaa 20 000 euroaan mukaan Amerikkaan ja antaa 20 000 köyhälle amerikkalaiselle euron kullekin hän varmistaa vain sen, että sen jälkeen on 20 001 köyhää ihmistä. Niinpä kapteeni Coops otti laivaansa 87 pakolaista heidän eksyneestä, vielä jotenkuten kellovasta veneestään. Hän kertoi, ettei voinut kuvitella ihmisiä niin epätoivoisiksi, että olivat valmiita riskeeraamaan elämänsä ja jopa kuolemaan vain päästäkseen pois olosuhteista, joissa he joutuivat elämään. Ei, hän ei voinut kuvitella sitä, eikä hän pysty kuvittelemaan sitä kuinka meistä voisi tulla rikkaita aloittamalla toimistoketju, joka erikoistuisi pakolaisten vientiin, vaikka meidän täytyisi lahjoa virkamiehiä kirjoittamaan vääriä syytteitä asiakkaitamme kohtaan, joita myös ampuisimme jalkaan tehdäksemme tilanteen vielä todentuntuemmaksi, olettaen tietenkin, että onnistuisimme kilpailemaan jo olemassa olevien vastaavien toimistojen kanssa.

Tällä hetkellä yksin Amsterdamissa on majoitettuna 8000 laitonta pakolaista. Keitä he ovat? Ehkä he ovat samoja ihmisiä, joita oikeat pakolaiset pakenivat - kuka oikeastaan välittää hittojakaan? Loppujen lopuksi, kun sitä on nähnyt niin monta elokuvaa kuinka vastarintaliike piilotti ihmisiä natseilta, sitä pitää kokeilla ainakin kerran ja se on myös jännittävää. Ja 8000 ei ole mitään. Olisi jo hyvä alku, jos kaikki maailman edistykselliset voitaisiin vapauttaa tyrannimaisista kansakunnistaan ja he kaikki saisivat tulla Alankomaihin. Myöhemmin, aikojen muuttuessa ja edistyksellisten johtajien noustessa valtaan noissa kansakunnissa voisimme pelastaa kaikki niiden konservatiivit. Mutta kaiken huipentuma olisi Kansainvälisen Pakolaisten Kierrätyskeskuksen (K(P)KK) perustaminen. Sellainen toivon mukaan kohtelee sitten tulevaisuudessa hyvin myös hollantilaisia pakolaisia.

Kansa = johtaja, kansa = kansakunta

Nero, Idi Amin, Gaddafi, Ceausescu tai Saddam Hussein ovat huonojen ihmisten nimiä, pahojen ihmisten, ihmisten, jotka tekivät kansakunnissaan karmeita rikoksia. Me tyydymme helposti siihen, että he, ja vain he yksin, olivat noista rikoksista vastuussa. Tarvitsemme ehkä jonkun jota syyttää, koska sinitaivas ei siihen sovi ja me itse tietysti olemme poissa laskuista. Me emme ymmärrä, että kansakunnissa voi tapahtua vain sellaista minkä kansa jossain määrin pistää tapahtumaan, joko kansan vähemmistö tai kansan enemmistö, joko diktatuuri tai demokratia. Tietenkään johtajat eivät aina edusta enemmistöä, mutta sellaiset kuin Ceausescu tarvitsevat ainakin kohtuullisen suuren vähemmistön tuen. Johtajaksi voi tulla ja sellaisena pysyä vain niin pitkään kuin ihmiset ovat johtajan hyppysissä, ylistävät häntä, tai valitsevat hänet johtajakseen, kuten voi havaita vaikkapa vanhoista, kaikkein pahimpia tyranneja kuvaavista elokuvakatkelmista.

Itsensä ajatustensa kanssa täydellisestä tyhjiydestä löytävä ei voi koskaan vakiinnuttaa asemaansa johtajana tai saavuttaa johtajan asemaa. Ajatollah Khomeini pystyi ottamaan vallan koska iranilaiset ovat fanaatikkoja. Kukaan ei voi väittää, että hän olisi menettänyt omiensa kunnioituksen, koska he saapuivat miljoonina suremaan hänen poismenoaan hakaten samalla omia päitään. Sama päti Aleksanteri Suureen ja pätee edelleen Gaddafiin. Mikäli joukko hollantilaisia tiedemiehiä onnistuisi

matkustamaan rauhanturvaoperaatioon ajassa taaksepäin ja pelastamaan menneisyydestä tuhansia sotureita, jotka muuten olisivat tuhoutuneet Tsingis – kaanin hyökkäyksen takia, meidän aikaamme, jossa heille annettaisiin keskuslämmitetyt asunnot, jääkaapit ja sosiaaliturva, niin se ei vain turhauttaisi noita sotureita täydellisesti heidän vaistomaisessa innossaan taistella, vaan pakottaisi heidät tukahduttavaan elämään, joka olisi heille paljon ilkeämpää, kuin hurja kuolema taistelukentällä. Logiikka Kansa = Johtaja koskee myös yhteiskuntajärjestelmiä ja kansakunnan lakeja.

Kansakunnissa tapahtuu vain sitä mikä kansakuntia liikuttaa. Jos kansa on julmaa, niin sellaisia ovat myös kansakunnan lait ja johtajat. Omena ei putoa kauas puusta. Ja kun leijonat istuivat keskellä Colosseumia yhden syödessä kättä ja toisen syödessä vangin lonkkaa, niin se ei järkyttänyt eikä aiheuttanut vastenmielisyyttä yleisön keskuudessa. ”Häh, miksi Caesar pakottaa meidät katsomaan näin kauheaa tapahtumaa?”, vaan he nauttivat esityksestä täysin mitoin. Samaan tapaan brutaali poliisiväkivalta nousee kansasta. Loppujen lopuksi jokainen joka liittyy poliisiin on osa kansaa, ainakin liittymiseensä asti. Ei ole mikään ihme, että hollantilaiset poliisit ovat sellaisia söpöläisiä kuin ovat. Rikoksista ei rangaista Thaimaassa ja Malesiassa samalla tavoin kuin Alankomaissa, koska väestön mielenlaatu ei ole samanlainen. Hirsch Ballin voisi kaikin mahdollisin tavoin yrittää saada voimaan lakeja, jotka määräisivät huumeriippuvaisten kädet katkaistaviksi tai homoseksuaalit kastroitaviksi, mutta hän ei onnistuisi siinä.

Ja miksi ei? Koska sen enempää systeemi, poliisi, kuin väestökään eivät hyväksyisi sitä. Sellaiset lait voisivat mennä läpi Turkissa tai Marokossa. On hyvin tunnettua, että monissa kansakunnissa kuolemantuomio seuraa sellaisista vähemmän vakavistakin rikoksista kuin huumeiden hallussapito, poliittiseen oppositioon kuuluminen ja joskus jopa uutisten julkaiseminen. Näin siitä yksinkertaisesta syystä, että massojen mielenlaatu on ”barbaarinen” (kuten rouva Thatcher asian ilmaisi). Tältä pohjalta voimme päätellä (tylsästi ilmaisten) Yhdysvaltojen sekavasta oikeusjärjestelmästä, että amerikkalaiset itse ovat sekaisin ja samalla tavoin jatkuvat sodat muslimimaiden välillä osoittavat, että muslimit itse ovat aggressiivisia, eivätkä ainoastaan jotkut heidän johtajistaan. Ja se myös selittää miksi heinäkuun 15. 1977 tuhannet saudit muodostivat valkoisissa asuissaan ympyrän nähdäkseen islamin miekan katkaisevan pään yhdeltä prinsessoistaan - tosin ei yhdellä iskulla - koska hän oli nukkunut Beirutissa tapaamansa pojan kanssa. Sama voisi muuten tapahtua Jordaniassa, Omanissa, Jemenissä ja monissa muissa kansakunnissa, vaikka toisaalta Iranin hallitus suosii sellaisia muodikkaampia rangaistuksia kuin naisten kuoliaaksi kivittäminen aviorikoksesta (Quom, elokuun 1. 1989). Tuollaiset jutut tuottavat suurenmoisen määrän huvia kansalle.

Sitä niittää mitä kylvää

Jokainen kokonaisuus on vain osiensa summa. Ei voi vaihtaa puolia Mercedeksen osista Skodan osiin ja kutsua lopputulosta Mercedekseksi. Kun lasketaan näin paljon vieraita kansakuntaan vaihdetaan sen väestö ja lopulta kansakunta itse. Vaikka näin on, se ei välttämättä ole huono idea, koska elämä voisi olla tylsää, jos mitään ei koskaan tapahtuisi ja tanssisimme yhä vielä vain Foxtrottia. Taantumista menneisyyteen vain muutoksen vuoksi näyttää kuitenkin olevan mahdotonta puolustaa, ja muutokset menevät taantumukselliseen suuntaan, koska kansakuntaan muuttavat ihmiset ovat takapajuisia. Sitä paitsi Hollannin kansainväliselle lentokentälle Schipholiin saapuvilta ihmisiltä ei kysytä: ”Hyvää iltapäivää, onko teillä mukanaan mitään kiellettyä, kuten tuliaseita, huumeita, väärä mielenlaatu tai muuta salakuljetettavaa? Ja olisitteko hyvä ja seisoisitte tuon koneen alla? Haluaisimme mitata teidän adrenaliinireaktionne samalla kun vastaatte 200 kysymykseen, joiden avulla ajattelutapanne luokitellaan.”

Ongelma on, että koskaan ei ole tehty minkäänlaista yritystä erottaa halutut vastustettavista, kapinalliset mukautuvista ja vaaralliset harmittomista muukalaisista, vaan sen sijaan kaikki voivat

saapua. Ilmiötä $A = B$ ei myöskään ole huomioitu. ”Ulkomaalaiset, pakolaiset, rikolliset, terroristit ja teidän perheenne, tulkaa sisään! Ainoa ehdollinen vaatimus on, että te haluatte sitä.” Vaikka hyväksyisimme, että kansat ovat vastuussa kaikista maailman vääryyksistä emme vieläkään olisi määritelleet käsiteltävänä olevaa asiaa tarpeeksi selkeästi: Todellinen väärintekijä maailmassa on kansojen mielenlaatu.

Joten nyt suuria määriä ihmisiä tulee Alankomaihin mukanaan se sama mielenlaatu, joka on aiheuttanut niin paljon tuhoa heidän omissa maissaan. Mielenlaatu leviää hollantilaisen yhteiskuntaan ja lopulta hollantilaiset nousevat vastustamaan sitä. Ja koska elämä koostuu kaikesta siitä mitä koemme syntymän ja kuoleman välissä niin jos se mitä koemme ei enää ole hollantilaista, meidän elämämme ei enää ole hollantilaista. Meidän on syytä valmistautua kiinalaiseen mielenlaatuun, joka on vastuussa demokratialiikkeen verisestä tukahduttamisesta vuonna 1989, turkkilaiseen mielenlaatuun, joka kiduttaa vankeja (kuten elokuvasta Keskiyön pikajuna näkee), englantilaiseen mielenlaatuun, joka metsästää pelkästä huvista ja haluaa kuulua 'ylempiin luokkiin', intialaiseen mielenlaatuun, joka polttaa leskiä perinteen vuoksi, vietnamilaiseen mielenlaatuun, joka alistii amerikkalaisia sotavankeja mitä kauheimpiin kidutuksiin ja amerikkalaisten mielenlaatuun, joka vuorostaan huusi täynnä innostusta: ”Polttakaa se, polttakaa se”, Ted Bundy (Sarjamurhaaja, tunnusti murhanneensa 30 naista ja todennäköisesti murhasi huomattavasti enemmän) istuessa perseelleen tuoliin johtamaan 20 000 Voltin jännitteen synnyttämää virtaa. Jokainen näistä mielenlaaduista on tällä hetkellä Alankomaissa. Kansakunnan sisältö on muuttunut, joten kansakunta muuttuu siinä mukana. Ja kun ottaa huomioon Italian mafian, IRA:n ja muut Euroopan rikolliset niin Euroopan Unionin ei tarvitse edes hikoilla hoitaakseen homman loppuun.

Kulttuurin tuhoaminen

Kansakunnan muuttuessa – tai ehkä pitäisi puhua rappeutumisesta - sen politiikka, oikeuslaitos ja tietenkin sen kulttuuri muuttuvat mukana. Tietenkin me olemme kaikki tarpeeksi teräviä ymmärtämään, että kulttuuri tarkoittaa taiteita, musiikkia, muotia, tanssia, keittiön erikoisuuksia, arkkitehtuuria ja kaikkea sellaista mikä on melko konkreettista ja helposti puolustettavaa. Mutta on myös toisenlaista kulttuuria, joka herätti uteliaisuutta WVC:n ministeriössä ja ja yllätti herra A:n kun tapasin hänet alkuvuonna 1990. Sellaista kulttuuria ei voi koskettaa, valokuvata, rekisteröidä tai edes määritellä millään selkeällä tavalla. Antropologinen kulttuuri, kuten A sitä nimitti, koostuu kansakunnan rehellisyydestä, turvallisuudesta, onnellisuudesta ja kodikkuudesta, eli toisin sanoin ilmapiiristä ja ihmisten tunteista. Oletan, että juuri niihin meidän tulisi keskittyä. Eikö kuitenkin ole niin, että antropologinen kulttuuri määrää materiaalsen kulttuurin arvostuksen? Loppujen lopuksi hollantilainen kulttuuri on hollantilaista koska hollantilaiset elävät Alankomaissa ja tuntevat itsensä hollantilaisiksi. Siksi on arvotonta harhaa kuvitella, että hollantilainen kulttuuri voisi säilyä, kun Hollannin kansa muuttuu toisenlaiseksi.

Ei voi odottaa kiinalaisten omaksuvan hollantilaista kulttuuria, tai belgialaisten indonesialaista. Ne olisivat vain hengettömiä kopioita. Eikä voi odottaa hollantilaisten jatkavan pyöriä, vanhanaikaisten talojen rakentamista, ja ymmärryksen osoittamista rikollisille, kun kansa on vaihtunut sellaiseksi, että se haluaa Ritari Ässän autoja, pilvenpiirtäjiä ja kuolemantuomioita hirttämällä. On olemassa ihmisiä, jotka eivät usko kulttuuriin. Heidän epäuskonsa ansaitsee kunnioituksen. Ajat ovat kuitenkin muuttuneet ja ihmiset ovat lakanneet uskomasta sankareihin, isänmaanrakkauteen, sotilaalliseen voimaan, kunnioitukseen, monarkiaan ja kulttuuriin. Mutta samalla, kun heidän mielipiteensä on järkevää, tajuavatko he itse, että kulttuuri johon he eivät usko, ei ole se kulttuuri, josta heidän tulisi olla huolissaan? Koska, jos he eivät esimerkiksi usko brutaaliin poliisiväkivaltaan, niin silloin heidän täytyy uskoa ystävällisiin poliiseihin. Ja jos ystävällinen poliisilaitos on suora seuraus hyvästä kulttuurista niin silloin heidän joko pitää uskoa tuohon kulttuuriin tai pitää päänsä kiinni brutaalista poliisiväkivallasta. Usko yhteen sekoitettuun yhteiskuntaan, jossa kaikki erilaiset kulttuurit nauttivat suojelusta on meidän aikamme suuri

ristiriita.

Se on melkein kuin joku sanoisi rakastavansa kettuja ja pitävänsä siitä syystä niin monia niistä kiedottuina kaulansa ympärille. Maailma ja kaikki sen kulttuurit ovat kuin maalauspaletti useine kauniine väreineen, joilla kaikilla on oma ainutlaatuinen sävynsä. Kun ne sekoitetaan, ei käy ainoastaan niin, että yhtään väriä ei jää jäljelle, vaan on lisäksi mahdotonta erottaa lopputulosta mudasta. Sellaiselta EU-kulttuuri tulee näyttämään tulevaisuudessa. Voin nähdä sen elävänä edessäni. Kaikki maailman ihmiset samannäköisinä, samaa kieltä puhuen. ”Mistä olet kotoisin?”, ”Maa planeetalta.”. ”Ah, niinpä.”. Kuinka ihmeellinen maailma se onkaan! Minne hollantilaiset menisivät lomakuumeen iskiessä? Tai kuvitelkaa joskus vuoden 1992 jälkeen jalkapallopelejä Saksan ja Alankomaiden välillä, jossa yhdeksän Alankomaiden joukkueen pelaajaa olisi saksalaisia, ja toispäin.

Millaisia lippuja kannattajat heiluttaisivat, keitä he sitten olisivatkaan? Annan kuitenkin ulkomaalaisten yleisesti muodostaman uhan kulttuurille olla kuten se on ja keskittyä tarkemmin muslimien muodostamaan uhkaan, joka on myös poliittinen uhka ja samalla rajoittaa paletin värit kahteen. Voimme merkitä hollantilaiset keltaisella ja muslimit punaisella symboloimaan, kuten odotettua, ”pehmeää” ja ”kovaa”. Teelusikallinen keltaista punaisella täytettyyn ämpäriin ei vahingoita punaista. Toispäin taas ämpärillinen keltaista ei enää koskaan olisi sama. On paljon helpompi tehdä rehellisestä epärehellinen ja rauhallisesta hermostunut kuin toispäin, tai on helpompi tulla riippuvaiseksi huumeista huonossa seurassa kuin päästä niistä eroon hyvässä seurassa, ja lopuksi kovan kansan on helpompi hallita pehmeää kansaa kuin toispäin. On vain luonnollista, että muslimien kulttuuri tulee hallitsemaan hollantilaista kulttuuria eikä toispäin. Ei siksi, että se olisi tarkoitus tai toivottavaa, vaan vain siksi, että niin asiat menevät.

Mutta varokaa, sillä hollantilaiset uskovat kulttuuriin ja ovat valmiita tekemään uhrauksia sen puolesta. Yhden sormen uhraamisesta toisen sormen puolesta ei kukaan olisi yllätynyt. Koko käden uhraaminen sormen puolesta alkaa jo kuulostaa kiusalliselta. Hollantilaiset eivät kuitenkaan tässä asiassa tunne rajoitteita ja oikeastaan sanovat: ”Me haluamme kuolla sormen vuoksi.”, jolloin he unohtavat, että jos he kuolevat sormikin kuolee. Sovellettaessa tätä käytäntöön se johtaa siihen pisteeseen, että hollantilaiset uhraavat rehellisyytensä, kotoisuutensa, rennon luonteensa ja jopa sen niin sanotun suvaitsevaisuuden, joka aloitti koko jutun. He tulevat yksinkertaisesti uhraamaan oman kulttuurinsa suojellakseen islamilaista kulttuuria. Mikä vaikuttaa täysin epäloogiselta, koska tuo kulttuuri on jo hyvin suojeltu niissä kansakunnissa, joista muslimit ovat tulleet. Heidän suojelemisensa Alankomaissa on verrattavissa siihen, että jokainen uhanalainen Pohjoisnavan jääkarhu syötettäisiin Intian nälkäisille tiikereille niiden pelastamiseksi.

Tämänhetkinen tulevaisuus

Alkaessani ymmärtämään hollantilaisia tulini siihen johtopäätökseen, että vain Alankomaissa, jos se olisi suojellut itseään, olisi saavutettu niin korkea kehityksen taso, että vankilat olisi suljettu ja jätetty rankaisemisen omatunnolle. Alastomana kaduilla käveleminen olisi normaalia, kaupat olisi varustettu itsepalvelukassoilla, poliisivoimat voitaisiin lähes lakkauttaa, saastuminen olisi vähennetty minimiin, tuotanto olisi pelkkää käsityötä ja väestö vähenisi miljoonaan ihmiseen, jotka kaikki eläisivät huviloissa. Voisiko tuollainen olla mahdollista? Vaikuttaa olevan liian myöhäistä ihmetellä sitä. Toisaalta on väärin ja jopa vaarallista tehdä ennustuksia kansakunnasta, koska kukaan ei tiedä mitä todellisuudessa tulee tapahtumaan ja joskus käänteet muuttavat suunnan parempaan päin. Toisaalta, jos olisin vuonna 1642 kirjoittanut kirjan varoittamaan ihmisiä metsien liikahakkuista ja ilman saastuttamisesta niin olisin viettänyt loppuelämäni lainaillen Galileon sulkakyniä, tai jos olisin varoittanut 20 vuotta sitten, että Alankomaiden muslimit kapinoisivat kirjailijaa vastaan, olisin päässyt parhaimmillaankin vain Tommy Cooper Shown ensimmäisen puoliskon vieraaksi. Ei tarvitse olla raketti-insinööri laskeakseen, että kaksi potenssin

kaksi on neljä, neljä potenssiin kaksi on kuusitoista, ja kuusitoista potenssiin kaksi 256, joten on ilmiselvää miten hollantilaisten asiat tulevat menemään.

Eikä ole ihme, että hollantilaiset järkeilevät, että heidän täytyy hyväksyä olemassa oleva kaksi, mutta ei uhkaavaa neljää, ja sitten kun neljä on täällä hyväksyä se neljä, mutta ei kuuttatoista jne. Sellaisten artikkelien, kuin turkkilaisen Ibrahim Gormezin (Lähde De Telegraaf, maaliskuun 31. 1990) ”Me tuhosimme sen täällä itse.”, jonka otsikko puhuikin puolestaan, ilmestymisen perusteella vaikuttaa turvalliselta olettaa, että kaksi ei koskaan johda 256:een. Turvallista - ehkä, pitääkö oletus paikkansa - ehkä ei. Pelkästään artikkelin ilmestyminen kokonaisella monivärisellä sivulla todistaa, että sellaiset sanat turkkilaisen suusta ovat harvinaisia. Itse en tiedä josko kuusi muuta turkkilaista Alankomaissa olisi samaa mieltä tuon kirjoittajan kanssa. Kaiken huippuna on mielestäni surullinen todellisuus siitä kuinka, kuten maailman väestöräjähdyks tulee ei niin kovin kaukaisessa tulevaisuudessa nostamaan maailmaan väestön 20 miljardiin, tulee muslimien läsnäolo Alankomaissa osoittautumaan purkamattomissa olevaksi aikapommiksi ellei rajuihin toimenpiteisiin ryhdytä. Itse asiassa miksi oikeastaan puhumme ennustuksista, kun tulevaisuus on jo täällä. Alankomaat ei enää ole se menneisyyden turvallinen kansakunta, jossa tyttö saattoi kävellä turvallisesti läpi puiston keskellä yötä, missä etuovet pidettiin auki, tai ne pystyi aukaisemaan vetämällä postiluukun läpi pujotettua narua, ja jossa ihmiset pystyivät kulkemaan naapurustonsa läpi tietämättä mitään pelosta tai vaarasta. Kaksi lensi jo ohi kuudentoista. Välikohtaukset, joita 30 vuotta sitten ei kyetty kuvittelemaan ovat tänään arkipäivää.

Mahdotonta eilen – normaalia tänään

Kauppoja on suljettuina tai ikkunat rikottuina, kukaan ei uskalla laittaa Saatanallisia säkeitä näyteikkunaan. Yksikään ihminen ei uskalla lukea sitä raitiovaunussa tai tulla nähdyksi se käsissään kadulla. Ja, kun van Kootenin ja de Bien suuret suut olivat äkkiä liian pieniä päästämään ulos vitsiä asiasta, Bijenkorfin tavaraloketju pakeni häntä koipien välissä hyläten periaatteensa kauas taakseen Rushdien jutun kehittyessä. Amsterdamin kaltaisissa kaupungeissa on jo marokkolaisten nuorten järjestäytyneitä jengejä, jotka kulkevat öisin pitkin katuja, tappelevat, aloittavat pieniä mellakoita ja häiritsevät jo muutenkin harvinaista rauhaa. Joitakin kaupunginosia, joissa hollantilaiset eivät enää uskalla tehdä mitä haluavat, eivät voi pukeutua makunsa mukaan, eivät voi sanoa mitä heitä huvittaa sanoa, ja joissa he elävät yhä enemmän ja enemmän eräänlaisessa kotiarestissa ilman jälkeäkään vanhasta kodikkuudesta, voidaan jo pitää hävittyinä alueina.

Sitäkin enemmän kaikissa suurissa kaupungeissa on tusinoittain surinamilaisia ja arabialaisia kauppaamassa ”Psst, hassista, kokaa, matkoja.”, joskus jopa väkisin, elleivät he sitten ole liian kiireisinä häiritsemässä vanhuksia ja tyttöjä, jotka kävelevät nopeammin pettyneine kasvoineen ja pelokkaine silmineen, tietämättöminä omien tunteidensa selvästä näkyvyydestä. Toiset hollantilaiset, jotka elävät niissä sikoläteissä, joiksi muslimit muuttavat asuinrakennukset, muuttavat pois yksi kerrallaan. Ne jotka eivät muuta ja uskaltavat vielä kulkea ulkona kantavat mukanaan veitsiä itsepuolustusta varten. Hollantilaiset, tarkoitan siis niitä, joilla ei ole vielä kahta metriä multaa päällään, ovat kaiken kaikkiaan muuttuneet pelokkaaksi kansaksi, joka ei uskalla tehdä pilaa muslimeista, loukata heitä, huiputtaa heitä, eivätkä kritisoida tai opastaa heitä. Tämän lisäksi muslimien läsnäolon voi tuntea joka ikinen päivä. Jos heidät ohittaa he katselevat uskaliaasti, jos puhuu puhelinkopissa he hakkaavat ovea, jos sanoo ”ala vetää” saa kiihkeän kurssin elekielestä, jos vastaa samalla mitalla niin siitä seuraa toinen oppitunti puukolla. Kun heitä tapaa he eivät koskaan esittele itseään ensin; jos heidän kanssaan harrastaa liiketoimintaa he tekevät kaikkensa huijatakseensa ja heillä on tuhansia vaatimuksia; mikäli ajelee yöllä Rotterdamissa näkee vain muslimeja vaeltamassa; karnevaaleissa Amsterdamissa tai padolla uuden vuoden aattona näkee vain muutamia hollantilaisia muslimien keskellä; jos muslimien kanssa väittelee saa välittömästi heidän ystävistään ja perheenjäsenistään vihollisia vuosikausiksi; heidän ilmoitukseensa vastaaminen johtaa työskentelyyn huonoissa oloissa Mandemaker kujalla lähellä Damrakia. Nykyään suihkussa

käynti julkisessa kylpylässä saa paikan omistajan pyytämään, että viemäriin ei paskannettaisi.

Ja aivan kuin kaupunkien sotkut eivät olisi tarpeeksi täytyi myös perustuslain alistua. Muslimit ottavat tyttärensä kouluista vuosia ennen täysi-ikäisyyttä suojellakseen heidän teini-iän neitsyyttään, hakkaavat kiitollisia naisiaan, jotka siirtävät saman sanoman lapsilleen, käyttävät naisiaan vangittuina palvelijoina, ellei orja ole parempi sana, ja voisivat tuskin välittää vähempää lasten hyväksikäyttöä ja naisten tasa-arvoa koskevista laeista. Samaan aikaan rikollisuus, kuten tiedetään, on noussut huimaavasti niin, että Alankomaat on viimein saavuttanut paljon himoitun Euroopan ykköstilan varkauksissa, väkivallassa ja murroissa: vuonna 1989 26,8 prosenttia Hollannin väestöstä joutui rikoksen uhriksi. Jos tarkastelemme CBS-tilastoja lähemmin niin saamme tulokseksi, että suhteessa koko väestöön ei-hollantilaiset tekevät 6 – 13 kertaa enemmän rikoksia kuin hollantilaiset. Mutta rehellisyydestään huolimatta hollantilaiset kääntävät katseensa pois. He mieluummin tukehtuvat hermostuneeseen viheltelyynsä kuin myöntävät ketkä ovat vastuullisia rikollisuuden räjähdysenomisesta lisääntymisestä, ja kuinka ärsyyntyneiksi ja lyhytpinnaisiksi se on heidät tehnyt.

Seuraava rikos on loputon keskustelu Alankomaiden työttömyydestä, kun 100 000 koulutettua metalli-, huolinta-, rakennus- ja puhtaanapitotyöntekijää istuu kotonaan raapimassa harmaita hiuksiaan sohvilla, kun samaan aikaan sama määrä laittomia siirtolaisia tekee töitä samoilla aloilla työvoimaviranomaisten tutkimusten mukaan (lähde: Teletext News, heinäkuun 28. 1990).

Rottia nurkissa

Joka vuosi on yhä enemmän hollantilaisia – tilastojen mukaan jo yli 100 000 – jotka ovat täysin turhautuneita omaan elämäänsä ja ehkä jo muutama miljoona muuta, jotka eivät ole iloisia suunnasta johon asiat ovat menossa. Sata tuhatta hollantilaista, jotka elivät normaalisti ja rauhallisesti omassa rauhallisessa maassaan omalla rauhallisella tavallaan, kunnes he huuhtoutuivat muslimien tulvaan eivätkä enää olleetkaan normaaleja ihmisiä vaan rasisteja. Nuo hollantilaiset on käytännössä ajettu nurkkaan, jossa heitä syytetään muslimivastaisiksi, samalla kun kyseenalaisen filosofian nimissä muutama satatuhatta muslimia on tehty onnellisiksi muutaman miljoonan hollantilaisen onnen kustannuksella. Tämä kaikki on vaatinut todella terävää ajattelua.

Rasismi käsitteenä on yhä rikkomattomin ketjuin kahlittu nimeen, jonka mielelläni jättäisin mainitsematta. ”Voi kuinka ikävää”, hollantilainen huokaa, ”Janmaat on taas alahuoneessa.” He tekevät kaikkensa välttääkseen sitä todellisuutta, että alahuoneeseen on palannut vakaumus, eikä ainoastaan mies. Kysymys ei ole siitä onko Janmaat Einstein vai päätön kana, elävä tai kuollut, vaan siitä mitä ihmisten on täytynyt kokea ennen kuin he ovat siinä pisteessä, että eivät näe enää muuta mahdollisuutta kuin äänestää tuota miestä, varsinkin, kun ottaa huomioon sen syyllisyyden tunteen, jonka loput kansakunnasta kasaa hänen päälleen ja jonka kanssa äänestäjien on eletävä. Ja mitä useampi hollantilainen äänestää äärioikeistolaisia puolueita sitä selvemmin on todistettu, että kansakunta kärsii. Vai soittavatko ihmiset muka neuvontapuhelimiin kysyäkseen: ”Hyvää huomenta, täällä on Harry. Olen kusipää, ketä minun pitäisi äänestää tällä kertaa?” Jää jotenkin ilmeisen kiusalliseksi tosiasiaksi, että vasemmistopuolueet loivat olosuhteet joissa oikeistopuolueiden on hyvä vahvistua.

On sitä paitsi väärin ja julmaa, että enemmistö ”hyvistä” hollantilaisista nojailee mukavasti tuoleissaan, omissa siisteissä pikkukaupungeissaan, tietämättöminä siitä mitä tapahtuu suurissa kaupungeissa, joissa ihmiset toimivat kuten sirkuksissa käytetyn voimankoittoalaitteen pää – sellaisen johon lyödään lekalla. Toivon, että noille vihreille hollantilaisille ei koskaan selviä mitä heillä on omatunnollaan. Itse muuten joskus kuvittelen, olettaen tosin olevani väärässä, että joillakin ”vihreämmistä” yhteiskunnallisessa vastuussa olevista ihmisistä on jossain mielensä pimeässä sopukassa jotain syvää kaunaa hollantilaisia kohtaan. Henkilökohtaista turhautumista tai kateutta,

joka tekee kiihottavaksi kaataa kaiken surkeuden kansan niskaan. Mutta eikö tässä kaikessa ole jotain ironiaa? Tulin maahan aikomukseni hyötyä teistä, minä kohtelen teitä kaltoin ja hyväksikäytän teitä, minä järkytän teitä, otan teidän työnne ja te näette minut bussin sumean ikkunan läpi ajelemassa kalliilla autollani, jonka te olette maksaneet.

Yritätte hillitä itseänne, mutta kun mittanne tulee täyteen ja avaatte suunne, niin kuka silloin on vaikeuksissa? Te itse. Olen pahoillani hollantilaiset, mutta teitä on huijattu. Älkää huoliko, jatkakaa vain poloneesianne, karnevaalejanne, ja vaihtakaa kaupalliselle kanavalle. Mutta seuraavan kerran, kun kyllästyttte sossun liksaanne, kiipeätte alas rappuset masentavalta ullakoltanne ja matkustatte turvattomalla junalla Haagiin protestoimaan 1,5 miljoonan maanmiehenne kanssa sosiaaliturvan jatkuvaa huononemista vastaan, tai seuraavan kerran kun luette puukotuksesta tai joudutte itse sellaisen uhriksi, niin ymmärtäkää, että olette itse pyytäneet sitä.

Ja kuinka

Tässäpä lahjat joita Joulupukki tuo Prinsessa Ruususelle:

- Homoseksuaalit pelkäävät ilmaista seksuaalisuuttaan.
- Alastomuutta ja muita loukkauksia islamia vastaan ei enää sallita televisiossa tai julkisuudessa.
- Rikollisuus tulee lisääntymään yhä enemmän.
- Hollantilaiset omaksuvat rikollisen käytöksen.
- Rikoksista rangaistaan kovemmin.
- Tulee uusia, muslimien haluamia kansallisia lakeja.
- Silminnäkiätodistusten arvo oikeudessa laskee.
- Masentuneiden ihmisten määrä ja itsemurhat lisääntyvät.
- Korruptio alkaa saada epidemian muotoja.
- Alkoholin julkinen käyttö kielletään.
- Hollantilaisista tulee ärtyneitä ja lyhytpinnaisia.
- Viaton katse hollantilaisten silmistä katoaa.
- Hollantilaiset työntekijät potkitaan pois töistään.
- Monet muslimiryhmät joutuvat konflikteihin.
- Rehellisyys ja hollantilaisten välinen keskinäinen luottamus katoavat.
- Hollantilaisten kotoisuus, huumorintaju, ja vapauden kaipuu häviävät.

Jotkut yllä olevista ennustuksista eivät ole välittömästi itsestään selviä, joten katsotaan paria niistä lähemmin esimerkkeinä siitä, kuinka muutokset tapahtuvat.

Rikoksista rangaistaan kovemmin: Alankomaiden lievien rangaistusten ilmapiiri sopii hyvin pehmeälle Hollannin kansalle. Molemmat tasapainottavat toisiaan täydellisesti. Kolmannen maailman kansakunnille lievät rangaistukset yhdistettyinä ylellisiin vankiloiloihin näyttävät jonkinlaisena sosiaaliturvana, joka vetää puoleensa miljoonia vankeja kuukausittain. Rikollisuuden jatkaessa kasvuaan on tarpeellista vastata siihen voimakkaammin, näin myös hollantilaisten ollessa kyseessä. Yksi epäsuora koukku vasemmalta ja se tulee iskemään hollantilaisten rehellisyyteen, luottamukseen, rauhantahtoisuuteen, sosiaaliturvaan, työilmapiiriin ja pitkään listaan muita asioita yhtä lujasti.

Hollantilaiset työntekijät potkitaan pois töistään: Alankomaiden työolosuhteet ovat ainutlaatuisia. Hollantilainen työntekijät on tottuneet työskentelemään rennolla tavalla ystävällisessä ympäristössä, joissa suhteet työtovereihin, katsekontaktit ja ilmapiiri ovat rahaa tärkeämpiä. On hämmästyttävää kuinka luontevasti ja epävirallisesti, kuinka epäfanaattisesti ja kuinka epäjapanilaisesti hollantilaiset käyttäytyvät töissään. Muslimityöntekijä (vähän niin kuin amerikkalainen, englantilainen, tai melkein mikä tahansa maan työntekijä) on rahan riivaama. Hän tulee, johtuen paljon

energisemmästä ja intoutuneemmasta luonteesta, yrittämään paljon kovemmin ansaita rahaa, miettimään ilkeitä temppuja, valehtelemaan, käymään vaihtokauppaa, pettämään ja tekemään mitä tahansa päästäkseen portailla ylöspäin. Ei oikeastaan edes vaadi paljon keskustelua sen ymmärtämiseksi mitä seurauksia tällä on.

Hollantilaisten kotoisuus, huumorintaju, ja vapauden kaipuu katoavat: ”Oletko hollantilainen? Oletko varma? Kuinka sinut on kasvatettu? Millä tavoin ajattelet? Tuletko aggressiiviseksi, jos kaadan kahvia vaatteillesi?” Emme kysy tällaisia kysymyksiä koska aivomme, jos ne sattuvat olemaan hollantilaiset, tietävät jo vastaukset. Sama koskee lähtemistä kävelyille, liikennekäyttäytymistä, junassa istumista, kauppaan menemistä ja niin edelleen. Alitajuinen yhteys ja melkein aina täyttyvät odotukset hollantilaisten kesken aiheuttavat sen, että he osallistuvat johonkin ainutlaatuihin, jota voisi kutsua kodikkuudeksi ja mitä ihmiset maailman muista osista eivät tunnista, eivätkä siten voi siihen osallistua. Heillä ei ole sille edes nimeä, sillä 'kodikas' on vain huono käänös hollannin kielen sanasta. Se mitä kodikkuudella tarkoitetaan on vahvasti sidoksissa huumoriin ja vapauteen.

Ei tarvita kuin pieni rike vitsin spontaanisuudessa, ele tai huudahdus, jolloin joku voi ärsyyntyä, ja plops, sinne meni saippuakupla. Vapauteen liittyen voi antaa kaikenlaisia oikeuksia kansalle ja yrittää vakuuttaa heitä rummuttamalla heidän kalloihinsa television kautta sitä asiaa, että he elävät vapaassa kansakunnassa, mutta se on hyödytöntä, jos ihmiset pelkäävät nousta puolustamaan oikeuksiaan, tai kuten Torontossa, eivät vain tunne olevansa vapaita. Hymyilet turkkilaisen vaimolle ja saat nyrkistä. ”Hei mies, me olemme Alankomaissa”, muistutat tyypille ja ”Wham”, tulee toinen isku. ”Hei lopeta tuo, se on vastoin pykälää 42.” ja ”Pam”, nyt se on yläkoukku. ”Nyt hei, tämän on syytä loppua.”, ”Boing”, vaihteeksi potku. ”Meillä on täällä sananvapaus, kai sinä nyt sen tiedät?” ja ”Zap”, karateisku viimeistelee homman. Kumarrut, keräät hampaasi kadulta ja kiirehdit eteenpäin. Haagissa pääset sinnikkään yrittämisen jälkeen tapaamaan pääministeri Lubbersia ja levität hampaasi hänen pöydälleen. Ruhtinas säkenöi. Lubbers: ”Kunnetkaapa minua, hyvä mies. Meidän lakimme takaavat yhä edelleen sananvapauden, joten minulla ei ole pienintäkään käsitystä siitä mistä te oikein valitatte.”

Näyttää muuten siltä, että ainakin hollantilaiset ovat hiljalleen liukumassa elämään, jossa konseptit, ideat ja visiot ovat paljon tärkeämpiä kuin todellisuus. Hikoiltuaan koko päivän töissä kuin siat hollantilaiset tarvitsevat vahvistuksen televisiosta, että todellakin oli 28 astetta ennen kuin he voivat sanoa: ”Hemmetti, että oli kuuma päivä.” He kävelevät kadulla höyryävän koiranpaskan vieressä myynnissä olevan taulun ohi edes huomaamatta sitä, mutta pudottavat melkein silmänsä ihastuksesta katsellessaan hienostuneesti järjestetyssä näyttelyssä täsmälleen samaa maalausta. He käyttävät mieluummin kameraa kuin silmiään. He pelkäävät kutsua järjestettyjä avioliittoja tai päitään paukuttavia sikhejä typeriksi koska nuo asiat on suojeltu sanalla kulttuuri. Heille pitää kertoa mitä pitää tuntea ja miten pitää ajatella. Kahvi maistuu hyvältä, kukkaset ovat kauniita, ja Alankomaiden suhteen kaikki menee hyvin. Ja ehkäpä robotin elämä olisikin paljon helpompaa.

Venäläistä rulettia

Oudoin osa koko jutussa on kysymys siitä miksi oli hinnalla millä hyvänsä tarpeellista ottaa se riski, jonka laajamittainen Alankomaihin iskevä muslimisiirtolaisuuden aalto aiheuttaa. Elämässä on tietysti tilanteita, joissa riskejä pitää ottaa, mutta vain silloin, kun muita vaihtoehtoja ei ole. Loppujen lopuksihan on niin, että jos sisilialaisia ei olisi päästetty Yhdysvaltoihin niin mafia ei olisi terrorisoinut kansakuntaa vuosikautia ja Kennedy olisi voinut elää tarpeeksi pitkään muuttaakseen Amerikan paremmaksi paikaksi. Jos muslimeja ei olisi päästetty Englantiin he eivät olisi voineet polttaa kauppoja Lontoossa tai hyökätä englantilaisten periaatteita vastaan, eivätkä he olisi voineet varastaa ydinaseiden laukaisumekanismia tai viedä ulkomaille jättimäisiä tykinpiippuja, jotka lähtivät maasta yhtä hyvin naamioituneina kuin niiden salakuljettajat sinne saapuivat.

Tämän ei kannata antaa viedä huomiota kiinalaisista, jotka salakuljettavat Alankomaihin tonneittain heroiniä joka ainoa vuosi ja joilla on oma mafiansa harrastamassa kiristystä, prostituutiota, uhkailua ynnä kaikkea muuta sellaista. Seuraava kysymys onkin miksi Alankomaissa on luotu sellainen tilanne, jossa rotuviha voi kukoistaa. On esimerkiksi täysin mahdollista, että jos kaksi ihmistä eivät pidä toisistaan, mutta ovat pakotettuja elämään toistensa kanssa lasten vuoksi, niin he voivat päätyä vihaamaan toisiaan. Rotuvihaa japanilaisten ja meksikolaisten kesken on vaikea kuvitella. Marokko ja Turkki eivät kärsi viiden miljoonan hollantilaisen aiheuttamista ongelmista, eivätkä heidän lehtensä ole täynnä sitä käsitteleviä kiistoja. Ydinohjukset ovat vaarallisia. Ei ole väliä kuinka vahvoja ovat varotoimenpiteet, eikä ole väliä miten asiaa argumentoidaan, niin kauan kuin planeetta on täynnä ladattuja ydinaseita vaara on olemassa.

Samalla tavoin, huolimatta kaikista väitteistä, riski hollantilaisten ja muslimien välisestä yhteenotosta on pysyvä. Hollantilaiset on pakotettu tähän suhteeseen, joka on kuin tulitikun ja kaasupilven välinen suhde. Keittiön pientä tulitikkua syytetään räjähdyksestä, vaikka tosiasiaa kaasun ei olisi pitänyt olla keittiössä. Mikäli katsomme kaikkia iranilaisia, pakistanilaisia, liberialaisia, saudeja, irakilaisia, turkkilaisia, marokkolaisia ja niin edelleen ja sitä kuinka paljon vapauksia heillä täällä on ja vertaamme sitä siihen kuinka paljon hollantilaisia elää heidän maissaan ja kuinka paljon rajoituksia heidän vapauksilleen on niissä asetettu, ja vielä sitä millaiset olosuhteet, kommunikaatiotavat, tiedotusvälineet, terroristit, vakoojat ja salaiset agentit tarvitaan tilanteen kunnolliseen toimimiseen, voimme helposti kuvitella kenelle jää huono osa tässä numeerisesti epätasa-arvoisessa tilanteessa.

Tuhon kurssi

Se alkaa luonnonlakien haastamisella, kun kaksi perusteiltaan täysin erilaista maailmaa on tuotu yhteen minimaalisen pieneen paikkaan kokeilun suorittamiseksi. Toisella puolella pehmeät hollantilaiset ovat hukkumassa omatuntonsa ja syyllisyytensä mereen ja toisella puolella ovat kovat muslimit, keskiaikaiset ryöstäjät, jotka eivät kannata troijalaisissa kehoissaan ainoastaan kulttuuriaan vaan myös korruptiota, verilöylyä, epätoivoa, surkeutta ja tuhoa, ja jotka nyt vielä näyttävät vaarattomilta kuin sinappikaasupommit valtameren pohjassa. Tilanne saattaa muistuttaa joillekin tilannetta Pearl Harborissa sinä päivänä jona japanilaiset sanoivat: ”Yllätys!”

Muslimien käytös ei vielä ole kehittynyt täyteen mittaansa ja sitä voidaan verrata uuden pojan käytökseen kerhossa. Kestää aikansa ennen kuin jää on murrettu ja hän alkaa toimia rennommin, kunnes hänen todellinen luonteensa tulee lopulta näkyväksi. Samalla tavoin useimmat muslimit Alankomaissa ovat tietoisia itsestään ja varovat haastamasta hollantilaisia. Mutta, kun aika kuluu ja he saavat jatkuvasti voittoja, kuten omia koulujaan, yliopistojaan, moskeijoita, sairaaloita, rantoja, uima-altaita, urheilukeskuksia ja mitä tahansa he osaavat vaatia, he tulevat tasaisen varmasti vähemmän ujoiksi ja saavuttavat enemmän itsevarmuutta. Muslimit tunkevat Koraanin lastensa korvista sisään ja aivopesevät heitä suljettujen ovien ja verhojen takana niin, että he alkavat vihata hollantilaisia ja nähdä heidät vihollisinaan. Tätä tarkoitusta varten heille on tarjottu omat koulut, joissa he voivat valmistella muslimiaikapommeja ilman häiriöitä.

Sitten on toinen teollisuusala, joka tuottaa islamille paljon nopeammassa tahdissa opetuslapsia, kuin missä hollantilaiset äidit kykenevät pysymään mukana. Tämän eron vuoksi (kuten myös syystä, että 75 prosentissa avioliitoista muslimit tuovat puolison kotimaastaan) muslimipopulaatio syrjäyttää lopulta hollantilaisen populaation. Kuten Alhaaj Firdous (Panorama, maaliskuu 1989) on jo sanonut: ”...hollantilaiset eivät enää tee lapsia ja me teemme. Viidessäkymmenessä vuodessa Alankomaat on islamilainen kansakunta.” Tiettyssä vaiheessa tulee lisää Rushdien tapauksen kaltaisia välikohtauksia ja muslimit tulevat uudelleenarviomaan joutumistaan hollantilaisten vapaamielisen ja synnillisen elämäntavan loukattaviksi, jota he pitävät suorana hyökkäyksenä omaa

islamilaista elämäntapaansa vastaan. He tulevat julistamaan, että musliminainen ei voi kävellä kaduilla, joilla on seksikauppoja, koiranpaskaa, tyttöjä lyhyissä hameissa tai että tuollaiset näyt ovat loukkaus heidän ramadaniaan vastaan. Hallitus, joka tuollakin hetkellä tulee olemaan enemmän huolissaan öljyn hinnasta ja dollarin kurssista, sen lisäksi, että se näkee tärkeämpänä sen, että hollantilaiset voivat katsella televisiota tonni pankkitilillään, kuin sen, että he voisivat kävellä kaduilla vapaina kansalaisina, on valmis kompromisseihin välttääkseen pahemmat oireet. Se säätää hätätilalain, joka kieltää pornografian pitämisen esillä kauppojen ikkunoissa ja koirien ulkoiluttamisen, mutta ei aivan vielä minihameeseen pukeutumista ramadanin aikana.

Kourallinen hollantilaisia, joita on kirottu suuremmalla itsekunnioituksella ja vahvemalla halulla selviytyä, tulee vastustamaan muutoksia ja protestoivat niitä vastaan, ja tulevat enemmistön sortamiksi, syrjäytyneiksi ja rasisteiksi leimatuiksi. Muslimit voivat laskea tämän hollantilaisten takuuarman reaktion varaan ja hyödyntää sitä optimaalisesti iskemällä spitaalini tavoin ja ottamalla hollantilaisten käden sormi kerrallaan. Vuosituhannen vaihteen jälkeen, joskus vuonna 2010 pommi tikittää valmiina ja on suuren pamauksen vuoro. Mutta toisellakin puolella jengejä ja maanalaisia liikkeitä on muodostettu tukahduttavan ja turhauttavan tilanteen vuoksi. Tämän vaiheen aikana hollantilaiset tulevat huomaamaan kuinka kohtalokas virhe oli olla ystävällinen vääriä ihmisille.

Mutta koska kansainvälinen julkisuuskuva ja yleinen säädyllyisyys ovat vieläkin korkeimmalla tärkeysjärjestyksessä, hollantilaiset jatkavat ongelmiansa huomiotta jättämistä tai lakaisevat ne maton alle, koska heiltä puuttuu sisua kohdata ne. Sen sijaan he pitävät vuoropuhelua käynnissä siinä toivossa, että he voisivat yhä kääntää muslimit ja syyttävät toinen toistaan siitä, että he eivät yritä tarpeeksi kovasti tai eivät hyväksy muslimeja tarpeeksi. Ja ollessaan liian kiireisiä purkamaan omat henkiset kuormansa viimeisen mahdollisen oikeutuksen löytämisen toivossa, hollantilaiset eivät huomaa muslimien hymyileviä kasvoja, jotka tarkkailevat noita liiallisen ahkerina touhuavia kummajaisia. Tämän kaiken tapahtuessa Alankomaissa muslimijohtajat, jotka pitävät itsensä hyvin informoituina kehityksestä, keskittyvät muualla pitkän aikavälin suunnitelmiin.

Sillä, auttavatko Iranin kaltaiset maat vain osittain vallankumousta on tuskin merkitystä muslimeille. He ovat vahvistuneet saavuttamalla korkeampia asemia politiikassa ja kansallisessa byrokratiassa, joita heillä ei aiemmin ollut, ja he luovat liittolaistensa kanssa Belgiassa, Saksassa, Englannissa ja Ranskassa keskinäisen avun verkoston kaivaen sen avulla maata koko yhteiskuntajärjestelmän alta. Kun se on tehty ja valmis, muslimit tulevat tajuamaan, että heillä ei enää ole mitään syytä ylläpitää tai sietää ontosta rakkaussuhteesta hollantilaisiin juontuvaa sortoa ja tukahduttamista. Vuonna 2020 alasajon ensimmäinen vaihe on suoritettu. Hollantilaisten antropologinen kulttuuri on hävinnyt. Siitä eteenpäin, vuosi toisensa jälkeen, hollantilaisten on elettävä, kuin ruumis ilman sielua ahdingossa ja katuen kaiken vuosisatojen aikana rakennetun menetystä, katsellen kelloa, joka ei kääntyisi takaisin, jos pystyisikin. Monia vuosia ja monia kyyneleitä myöhemmin tilanne on kehittynyt vain huonommaksi, kunnes on päivä, jolloin suuri yhteenotto tapahtuu. Yhteenotto, jossa kahden kilpailevan kulttuurin keskenään kilpailevat perusteet törmäävät toisiinsa nokkakolarissa. Silloin muslimit iskevät ensimmäisen kerran takaisin kaikella voimallaan. Miehet, naiset ja lapset tulevat kaduille yhtenä miehenä, eivätkä kuten äskettäin Rushdien tapauksessa, vaan sata kertaa vahvempina ja sata kertaa raivokkaampina.

Ja vaikka hollantilaiset taistelevat normiensä ja arvojensä puolesta, niin muslimit eivät ainoastaan yllätä heitä jälleen kerran barbaarisilla toimintatavoillaan, vaan he tulevat iskemään suoraan heidän pehmeän ja säädyllyksen puolustuksensa läpi. Kun susilauma hyökkää lammaslauman kimppuun niin lopputuloksen tietää etukäteen. Tässä vaiheessa pitäisi olla selvää mitä koraani tarkoittaa sanoessaan: ”Kun kohtaatte uskottomat jihadissa, katkaiskaa heidän kaulansa. Ja kun olette lyöneet heidät sitokaa vankinne kunnolla.” (Suura 47,4) Ja vasta tuolla hetkellä hollantilaiset viimein myöntävät, että päästämällä muslimit Alankomaihin he istuttivat outojen maiden onnettomuudet omalle alueelleen. Joten nyt, toisin kuin koskaan ennen, he tulevat äänestämään puoluetta, joka tähtää ongelman 'ehdottomaan ratkaisuun'. Mutta koska he eivät enää muodosta suurta enemmistöä

ja koska muslimit tulevat äänestämään omaa muslimipuoluettaan, jonka hyvin naamioitu prototyyppi on jo olemassa, tällä ei enää saavuteta mitään.

Jälkeenpäin muslimit tulevat säännöllisesti kukistamaan hollantilaiset ja hallitsemaan heitä. Hollantilaisilla ei ole muuta mahdollisuutta kuin osallistua köydenvetoon, jossa he häviävät tasaisesti maaperää. Omalla puolellaan hollantilaiset eivät keksi ratkaisua, eivätkä ole kyvykkäitä toimimaan mahdollisen ratkaisun vaatimalla tavalla. Kosto ei sovi heidän tyyliinsä. Muslimit, jotka tietävät kaiken tämän, voivat aloittaa kansakunnan alistamisen tahtonsa alle ja saavuttavat enemmän tai vähemmän täydellisen vallan. Omista maistaan tulevan jatkuvan huollon ja yksityisten siirtolaisvirastojen kautta tulevan jatkuvan siirtolaisvirran avulla uudet muslimit asettuvat Alankomaihin ja epäsuorasti pakottavat hollantilaisia ulos. Vuonna 2050 mitään Alankomaita ei ole olemassa tai ei ainakaan mitään mikä olisi tarpeeksi arvokasta, jotta sitä voisi kutsua sellaisiksi. Tuhon toinen aste on siten valmis.

Viimeinen parannuskeino

On vuosi 2050. Euroopan Unioni on luopunut yhdentymisestä ja sulkenut taas rajansa. Skandinavian maat ovat irtisanoneet suhteensa Alankomaihin, kun taas Yhdysvallat on vihainen Hollannin hallitukselle siitä, että se majoittaa islamilaisen linnoituksen, joka uhkaa Amerikan kansalaisia Euroopassa. Monet hollantilaiset ovat löytäneet turvapaikan ympäröivistä kansakunnista ja jäljelle jääneistä naiset pukeutuvat musliminaisten tavoin välttääkseen ongelmia. Jihad on alkanut. Kuningatar ja suurin osa ministereistä on vielä Alankomaissa, mutta muslimien puolueella on vahva asema hallituksessa. Iranilla ja Libyalla on suorat vaikutuskanavat Alankomaiden tapahtumiin Rotterdammassa sijaitsevan Euroopan päämajansa ja salaisen armeijansa kautta, jonka nimenä on ”Islamilainen Teloitusosasto”.

Hollantilaiset ja islamilaiset jengit tappelevat kaduilla ja väestö on ottanut oikeuden omiin käsiinsä, koska poliisi on liian pelokas toimiakseen. Kansakunta on pelon jähmettämä. Kuningatar kutsuu jäljellä olevat, todella hollantilaiset ministerit salaiseen neuvotteluun. Ketään ei päästetä sisään eikä ulos kuninkaallisesta palatsista. On odotettavissa, että kokous kestää viikon. He nukkuvat ja syövät palatsissa, jota asevoimat vartioivat. Viiden päivän kuluttu kokous on ohi ja seuraava päätös julkistetaan: Groningenin, Frieslandin, Drenthen, Overijsselin, Gelderlandin ja Limburgin provinssit julistetaan 'Uusiksi Alankomaiksi'. Utrecht, Noord-Holland, Zuid-Holland, Brabant ja Zeeland ovat tästä lähtien 'Vanhat Alankomaat'. Kaikki muslimit Uusista Alankomaista karkotetaan Vanhoihin Alankomaihin.

Raja-asetat, jotka saavat vanhan Berliinin muurin näyttämään sulkapalloverkolta, rakennetaan maiden väliin yhtenäisesti jatkuvina kuin tiet. Kaikille todellisille hollantilaisille, jotka saavat vain yhden mahdollisuuden valita kahden maan väliltä, annetaan uudet passit. Huolimatta siitä kuinka oudolta ja epätodelliselta tämä vaikuttaa, tai jopa on, niin silti se tapahtuu. Maita jakaantuu säännöllisesti. Ja vaikka sitä voi olla aluksi vaikea ymmärtää, niin syynä siihen ovat kahden kulttuurin väliset erot. Mutta mitä kauemmin tämän tosiasian tajuaminen kestää, sitä suuremmaksi tulee sisällissodan todennäköisyys. Useimmiten ei kuitenkaan mennä niin pitkälle. Joskus sen tapaiset kansat kuin Amerikan intiaanit tai Australian aboriginaalit painetaan litteiksi ja ne kulkevat kohti katoamista, viimeisten jäljelle jääneiden muodostuessa mielenkiintoiseksi kohteeksi kameroitaan näpsyttelleville turisteille.

Loppu huonosti, kaikki huonosti

Noin vuosi sitten Limburgilainen tyttö päätti viettää lomansa Amsterdamissa. Hän oli kuullut mukavia tarinoita tästä suurkaupungista, mutta ei ollut tietoinen sen vaaroista. Zeedijkin lähellä hän käveli väärälle kadulle ja hänet raiskattiin. Samana päivänä hän palasi kotiinsa luottamus palasiksi revittyinä ja silmät aukaistuina elämänsä loppuajaksi. Jotkut haavat parantuvat eikä joitain asioita saa tekemättömiksi, mutta kaikki syyllisyys ja kaikki kyyneleet, joita vuodatetaan Anne Frankin talon vieressä eivät pysty tuomaan kuutta miljoonaa takaisin elämään. Jonka kautta olemmekin takaisin kansassa, joita itseään ei ole kovin paljon enempää kuin tuo kuusi miljoonaa.

Siinä he seisovat, nuo hollantilaiset täysin oikeutetussa ja epäilemättä jalossa pyrkimyksessään siirtää itsensä niin kauas Hitlerin ideologiasta kuin mahdollista. He ovat täysin sokeita sille, että heidän polkunsa kiertää toiseen päähän ja risteää juutalaisten (kaikella kunnioituksella) polun kanssa. Raukkaparantajat eivät opi ymmärtämään, että valintaa ei ole välttämätöntä tehdä natsien ja juutalaisten välillä, saalistajan ja saaliin välillä, sortajan ja sorretun välillä, vaan että on olemassa vaihtoehto, kolmas tie, joka on itsensä pelastaminen, ja oman kulttuurin ja kansakunnan jatkuvuuden varmistaminen. Pelkästään tämän yhden pienen väärinkäsityksen vuoksi hollantilaiset tulevat menemään historiaan kansana, joka ajatteli menneisyyden painajaista niin syvästi, että se päätyi elämään tuota painajaista.

-Mohammed Rasoel